

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ स्रग्धरावृत्तम् ॥

सर्वान् पश्यन्तु बन्धूनिव जगति जना भेदबुद्धिं विहाय
 स्थाने पात्रे च कर्तुं वितरणमसकृच्छास्तु बुद्धिर्धनस्य ॥
 दीने नम्रा भवन्तु प्रखरधनवतामग्रगण्या हि शश्वद् ।
 'आत्मानन्द प्रकाशं' विदधतु हृदये श्रीजिनः श्रावकानाम् ॥

पु० २३ मुं

वीर सं. २४५२. अषाढ आत्म सं. ३१

अंक १२ मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमिका.

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
१ मनोहर-मानव-देह. ...	२७६	६ सांसारिक ज्वन. ...	२६३
२ आत्मकल्याण. ...	२८०	७ यथार्थ. ...	२८८
३ विश्वरथना प्रपञ्च. ...	२८१	८ वर्तमान सभाचार. ...	२९६
४ धर्मरत्नने योग्य काले लोच शब्द १२८५		९ श्री यशोविजयजल्लैन गुरुकुल	
५ जैन महात्मांनी केटलीयेक		संयधी. छडीकत. ...	३०१
भावनायो. ...	२८८	१० अंथावलोकेन ...	३०३

वार्षिक मूल्य ३.१) टपाल पत्र ४ आना.

भावनागर—आनंद प्री-टींग प्रेसमां शाह गुवायणंद बल्लुलाभये जाल्यु

જૈનો વિરુદ્ધ પાલીતાણા.

આં ગ્રંથમાં પાલીતાણા સ્ટેટની અરજ અને જૈનોને જવાબ તેમજ આ. મી. વોટસનનો ફેસલો આપવામાં આવ્યા છે.

જ્યારે તેના સામે ઉત્તર-દક્ષિણનો તફાવત બતાવનાર સને ૧૮૮૬ નો સરકારી ઠરાવ પણ તેમાં જોશો.

આ ઉપરાંત

વલ્લી	વગેરે હિંદુ રાજાઓ.	ગીજની	વગેરે મુસ્લીમ સુલતાનો તરફથી.
આવડા		ઘોરી	
સોલંકી		ગુલામ	
વાઘેલા		ખીલજી	
		તઘલખ	
		સૈયદ	
		લોદી	

શ્રી શત્રુજયનું થયેલું રક્ષણ, તેમજ સ્વતંત્રતાનો સત્તાવાર ઇતિહાસ પણ તેમાં જોશો. આ સિવાય—

મરાઠા	અભય વચનો, પટ્ટા, પરવાના અને રક્ષણનો ઇતિહાસ પણ તેમાં જોશો.	પાલીતાણા રાજ્યનો ઇતિહાસ અને જૈનો સાથેના તેમના સંબંધની કુલગુંથણી પણ તેમાં સારો પ્રકાશ પાડશે.
પેશ્વા		
ગાયકવાડ અને અંગ્રેજસરકારના		

દરેક મુદ્દાને સમગ્રમાણે ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ સ્પષ્ટ કરવા સાથે પ્રાસંગિક આદર્શ ચિત્રો પણ આપેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦

લખો—જૈન પત્રની ઓફીસ—ભાવનગર.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

કા અરઈ ? કે આણંદે ? इत्थं पि अगहे चरे, सखं हासं
परिचज्ज आलीणगुत्तो परिव्वए । पुरिसा ! तुपमेव तुमं मित्तं
किं वहियामित्तमिच्छसि ? । जं जाणिज्जा उच्चालइयं तं जाणिज्जा
दूरालइयं, जं जाणिज्जा दूरालइयं तं जाणिज्जा उच्चालइयं ।
पुरिसा ! अत्ताणमेव अभिनिगिज्झ, एवं दुक्खा पमुच्चसि ।
पुरिसा ! सच्चमेव समभिजाणाहि, सच्चस्साणाए उवट्ठिए से मेहावी
मारं तरइ । सहिओ धम्ममायाय सेयं समणुपस्सइ ॥

आचाराङ्गसूत्रम् ।

પુસ્તક ૨૩ મું. { વીર સંવત્ ૨૪૫૨. અષાઢ, આત્મસંવત્ ૩૧. } અંક ૧૨મો.

ॐ

“ મનોહર—માનવ—વેહ. ”

(૧)

સહજે અગર અતિ કષ્ટથી માનવ મનોહર જાતનું,
મળવુ છતાં સમજાય ના ફલ પૂર્વકૃત કો ! જાતનું;
પાપાણુ જોળ નદી ન્યાયની ઘટના ઘટાવી શાસ્ત્રમાં,
દૃષ્ટાન્તથી સિદ્ધાન્તની કર જોજ ક્ષણ ક્ષણ માત્રમાં.

(૨)

અવસર અનુપમ પ્રાપ્તિ જાતુ ! દેવ જેને ચહાય છે,
ગતિ ચાર માંહિ દ્વાર માનવ મોક્ષનું સમજાય છે;
ચિન્તામણી વા કલ્પપાદપ કામધેનું માનીને;
ઉપયોગ કર નિજ આત્મ માટે સાધ્ય સાધન જાણીને.

વેલચંદ ધનજી.

—❀❀❀—

૨૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ આત્મ-કલ્યાણ. ”

(આવો આવો પધારો મોંઘેરા મહેમાન, અંતરને વહાલે વધાવીએ—એ રાગ.

ધરો ધર્મ તાણું ધ્યાન સદા મહાવીર બાળ !

કરવા કલ્યાણ નિજ આત્મનું—એ ટેક.

મીઠો જીન ધર્મ જાણુ મોંઘા મૂલનો,

અંધ આંખે તે આંજ શિળો સુરમો,

કાપ અંધકાર આંખનો અતિશે અકાર....કરવા....ધરો....

ગતિ ચારમાં અત્યુત્તમ મનુષ્યની,

આવી એકવાર પાછી મળનાર નહિં,

માટે આવેલી પળ અણુમુલ સાધ; સાધ....કરવા....ધરો....

કરો પ્રીત સહુ દેવ ગુરુ ધર્મની,

મહીં વસીયું સમકિત જો લગારની ?

‘ ગહન ’—ગુહ્ય તત્ત્વ તાણી શાસ્ત્રનું સ્વીકાર સ્વાદવાદ....કરવા....ધરો....

સુલભ ધર્મ તણા લેઈ રૂડા ચાર છે,

દાન, શીળ, તપ, ભાવના ગણાય છે;

ઉર ઉલટથી શુદ્ધ થઈ પાળ, પાળ, પાળ....કરવા....ધરો....

દિવ્ય કલ્પતરુ સમ પંકાય છે,

વળી રત્ન ચિંતામણિ ગવાય છે;

ચુરી ચિંતા પૂરે તુત ઉર અભિલાષ....કરવા....ધરો....

મૂક મનની મલિનતાને મેલ તું,

ગ્રહી ગુણને નસાડ દુર્ગુણ સહુ;

મહા મોટો અહિંસા મંત્ર જાપ, જાપ, જાપ....કરવા....ધરો....

સુસંગ સાધ વ્રત રૂડા ખારનો,

ભાવ ભાવીને ત્યાગ પંથ પાપનો;

અતિચાર સહુ વ્રતના ત્યાગ, ત્યાગ, ત્યાગ....કરવા....ધરો....

જ્ઞાન દરશન ચારિત્ર રત્ન કાજ તું,

માર ડૂબકી ભવસાગરે લેવા સહુ;

કો દી કાળ્યો તો તારશે અલૌકિક નાવ....કરવા....ધરો....

મોટો મહિમા છે, માન જીન ધર્મનો,

પામી પ્રીતથી નિવાર બુદ્ધ કર્મનો,

માર્ગ મોક્ષનો બતાવે અણુમુલ ધર્મ ધ્યાન....કરવા....ધરો....

(લેખક—મણીલાલ માણેકચંદ શાહ, મુ. મહુધા.)

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

૨૮૧

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

નિવેદન ૧૫ મું

ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૬૭ થી શરૂ.

શ્રીયુત જનાર્દનભટ્ટ પોતાના ભારતીય પુરાતત્ત્વ મેં ‘ નર્મ શોધ ’ શીર્ષકના નિબંધમાં લખે છે કે—ઈ. સ. ની પૂર્વે ચારસો વર્ષની જુની મૌર્યકાલ પહેલાંની પુરાણી ઈમારત, મૂર્તિ, સીક્ષા વિગેરે હિંદુસ્તાનમાં મળ્યા ન હતા. અને તેથી પ્રાચીન કાળમાં અહીં જંગલીઓ વસતા હતા એવો જામ હતો, પણ પંજાબમાં ટગોમરી જીલ્લામાં હરપ્પા (હરપ્પ) ગામ (નૉર્થ વેસ્ટર્ન રેલ્વે, લાં ૬૦ નું સ્ટેશન) માં એસી શીટ ઉંચા ટેકરા છે. જ્યાં સન ૧૮૫૩ માં કર્નીગહામે સન. ૧૯૨૦-૨૧ માં, ૨૦ થી ૫૦ દયારામ સોહિનીએ-આર્કિયોલોજિકલ સર્વે નાર્દન, સકિલ, લાહોર, સુપ્રીન્ટેન્ડેન્ટે શોધ ખોળ કરી છે

તથા સિંધમાં મહંજેદારો ગામ છે જ્યાં સન ૧૯૨૨ ના ડીસેમ્બરમાં શ્રીયુત રાખાલદાસ ખેનજીએ ખોદકામ કર્યું છે. આજથી ૬૦૦૦ વર્ષ પૂર્વની ચિત્રલિપિ વાળી મહોરો, કાચની ચુડી, રંગીન માટી, નવીન રીતોના માટીના વાસણ, પથ્થરના ચપ્પુ, સંગેમરની મૂર્તિઓના ટુકડા, તદ્દન નવા જેવા ૨૦૦૦ સિક્ષા, સમાધિસ્થાનો, મુઠદાવાળી પ્રાચીન કારીગરીવાળી મનોહર રંગવાળી પાતળી અને ખુમસુરત વાસણવાળી માટીની પેટીઓ મળી આવેલ છે. જૈનિદીયનમાં આવીજ વસ્તુઓ મલી છે. જેથી માની શકાય છે કે જૈનિદીયન-સુમેરિયન-સભ્યતાનું ઉત્પત્તિ સ્થાન ભારતવર્ષ છે. ગળથુથીમાંથી પાશ્ચિમાત્યતાવડે પોષાયેલા પરદેશાભિમાની હિંદીઓને આથી બહુ આશ્ચર્ય થયું છે.

(ડૉ ૬લીટ સાહેબનો સન ૧૯૧૨ નો જર્નલ ઓફ ધી રાયલ એશિયાટિક સોસાયટીમાં આવેલ નિબંધ તા. ૨૦-૬-૧૯૨૪ ના ઇલસ્ટ્રેટેડ લંડન ન્યુજનું પુરાતત્ત્વ વિભાગનો ઓપ્રીસર ખેન માર્શલનું. સચિત્ર વર્ણન અને માધુરી) જગવેદ મંડલપ, સુકત ૧૪, ૨૧, ૩૦-૩૨-૫૨-૫૪-૫૫, અને ૫૭ તથા મંડળ ૬, સુકત ૨, ૨૭-૪૬-૪૭ અને ૪૮ અને યજુર્વેદમાં ધાતુપાત્ર અને ધાતુના વિષયમાં લખેલ છે કે—હિરણ્યમે, અયંચ મે, રયામંચ મે, લૌહંચમે, સીસંચ મે, ત્રપૂચમે, યજ્ઞેન કન્યન્તામ્ (૧૫૧૦) વિગેરે મિર્જાપુરના મસાણામાં એક (પથ્થરથુગની) ભૂમિ છે. જેમાંથી અઢી ત્રણ હજાર વર્ષો પૂર્વેની ખારકુટ વ્યાસવાળો પથ્થર, અસ્થિપંજર, છીંછરી થાળી જેવા માટીનાં વાસણો, લીલા કાચના અશ્રુસંકલન

પાત્રો,+ ૫૧ પથ્થરના હથોડા, ચક્રમક, વિગેરે વસ્તુઓ મળી છે, વળી તે વખતે દીપકચંત્ર, આકાશ ગામીરથ આ હુન્નરો પણ તેવાજ વૃદ્ધિને પામેલા માની શકાય છે. જો કે ચાલુ પ્રાસંગિક નોંધોની વિના કારણે જરૂર પડતી નથી; તો પણ કેટલોક ઠેકાણેથી તે વસ્તુ પહેલાં હતી એમ સાબીત થાય છે. જુઓ. ઇ. સ. પૂર્વે ૫૪૮ વર્ષે બાહુયે વિજયને વહાણ દ્વારા સિમોન દેશપાર કર્યો હતો ને તેણે નવા દેશમાં જઈ સિંહલદ્વિપ રાજ્ય સ્થાપ્યું; ટુંકમાં કહીએ તો ચોથા આરાનો અંતભાગ વર્તમાન કાળથી સુંદર હતો. ગ્લાની સાથે સુખમય હતો. ત્યાર પછી ઇ. સ. પૂર્વે ૫૨૭ વર્ષથી પાંચમા આરાનો પ્રારંભ થયો છે. તેના આદિ ભાગનું પણ તે વખતના પરદેશી મુસાફરો સાફ વર્ણન કરે છે. જોકે સૂર્ય સમાન પ્રકાશ કરનારા સર્વજ્ઞ મહાત્માઓ તે વખતે ઓછા હતા, પણ ચંદ્ર સમાન પ્રકાશી ઘણા મહા પુરૂષો હતાં, જેથી વિજ્ઞાનવાદ સુંદર હતો. દેશ, નગર, પ્રજા, કુટુંબ, ઘર, નૃપતિમાં સંપન્ન સારો હતો. કુસંપના અભાવે કોરટો બહુ રાખવાની જરૂર ન હતી. યાદ રાખવાની શક્તિ પણ જન સમૂહમાં મહાન હતી. +૫૩ આર્યો પણ યોગ્ય મર્યાદાવાળા હતા. લોકોમાં સમૃદ્ધિબળ, વિદ્યા, પરોપકાર ને ઉત્તમ ગુણો વસતા હતા. ભૂમિ પણ રસાળ હતી. કુદરતી રીતે વનસ્પતિઓ પણ બહુજ થતી હતી. અત્યારે આપણે જોને ઓળખી પણ શકતા નથી. વળી વૃષ્ટિ, ગરમી, ઠંડી, ટાઇમ પ્રમાણે મિતપણે પોતાનું કાર્ય કર્યે જતી હતી. ક્યારેક મહાન હુકાળો પણ પડતા હતા. લોકો પણ વનસ્પતિ આહારથી પુષ્ટ બલવાન ને નિરોગી હતા. કોઈકજ રાજ્યચક્ષમાદિ મહાન રોગને ભોગ થઈ પડતા હતા. જડવાદને સ્થાન નજ હતું. જન સમુદાય પણ વૃદ્ધિ પામતો હતો. એટલે પુત્ર પરિવારાદિનું સુખ પૂર્ણ હતું. આ પ્રમાણે બન્ને આરાના અંધિ કાલમાં હતું. હવે વિક્રમનો વખત તપાસીએ તો પણ લોકો મધ્ય રીતિએ સુખી હતા. મનુષ્ય સંખ્યા પણ સારી હતી. હિંદુસ્થાનમાં વિક્રમના સૈન્યની સંખ્યાજ આશ્ચર્યકારી છે. તેના સૈન્યમાં ૩ ત્રણ કરોડ પૈદલ, ૧૦ કરોડ અશ્વાદિ, ૨૪૩૦૦ હાથી, ૪ લાખ મછવા હતા, તે તેની સાથે સસૈન્ય “૮૫” શક સરદારો હતા.

વલ્લભીનો ઇતિહાસ, પાવાગઢની મસીદની લીસાઈ, આબુની કારીગરી, કોન્સ્ટાંટીનોપલમાં હજાર વર્ષ પૂર્વે કસ્તુરીથી બંધાવેલી સેંટઓફ્રાયાની મસીદ (ઇન્ડીયન લોયલીસ્ટ),

ઇ. સ. પૂર્વે ૨૦૪ માં તાર્તારના હુમલાથી બચવા બાંધેલ ૨૫ તથા ૧૫

+ ૫૧ પ્રાચિન સમાધિઓમાં ભરેલી વ્યક્તિના મોત્રોના આંસુથી ભરેલું ચલમ જેવું માટીનું (Laenym Ator) વાસણ મુકાતું હતું એમ કહેવાય છે. મનોરમા ૧ । ૬ ॥

+ ૫૨ કપિલ મનુપુત્ર કહેવાય છે તે વખતે બીજા ધર્મો હશે.

+ ૫૩ જર્મનો જર્મનીને અને ફ્રેંચો ગાળાને આર્ય કહે છે (મગ. ૮૧)

વિધિરચના પ્રખંધ.

૨૮૩

ફૂટ બાંડો, ૨૦ ફૂટ ઉંચો ને ૧૫૦૦ માઈલ ચીનનો કિલ્લો (સ-૮૫ સ-૮૭)
પૂર્વના વખતના ગૌરવનો નમુનો છે.

અરે થોડા કાળ પહેલાં હાથિ નાખીયે તો અકબરના વખતમાં દરેક વ્યક્તિને
છ આનામાં એક માસનું ગુજરાન થતું હતું; ઇત્યાદિ દરીદ્ર હિન્દમાં કહેલ
વર્ણન પણ આપણને તે નજીક કાલના સુખનો પરિચય કરાવે છે. ને
અત્યારે તો મંગલના તારાની જેમ પ્રકાશ કરનારા પુરૂષો કવચિત મળી આવે
છે. દીપક સમાન પ્રકાશ કરનારા પણ ઘણા હોય છે જન સમૂહમાં સુખના સાધ-
નોમાં દવાશાળાને ન્યાયશાળા પુર જોડેથી વધ્યાજ જાય છે. અશુદ્ધ આચાર વ્યવ-
હારથી દેહ નિર્બલ થતા જાય છે. દુકાલ મહામારી ઈન્ફ્લુએન્સાદિ નવા નવા રોગો
ઉત્પન્ન થતા જાય છે. ચાલુ કાળને યાંત્રિક યુગ કહીએતો ચાલે. અને જો જડવાદનું
વાતાવરણ ન હોત તો આ યુગ આપણી સાંભરણના કાળમાં શ્રેષ્ઠતમ કાળ તરીકેનું
ખીરું પ્રાપ્ત કરે એ નિઃસંશય છે.

જે ભૂમિ કુદરતે વનસ્પતિ આદિથી મહાશોભાના સ્થાનરૂપ બનાવી હતી
તેની શોભા માટે અત્યારે કેવી મહેનત કરવી પડે છે ? અતિ મહેનત કરવા છતાં
શાન્તિની પ્રાપ્તિ દુર્લભ થઈ પડે છે, જે કે કેટલીક કળાનો અત્યારે પુનરુદ્ધાર
થયો છે તેમજ તેથી ગમન શરિક અને સોંઘવારીનો ડાસ થતો જાય છે. આ નુક-
શાનીઓ બાદ કરીએ તો અત્યારના કાળના કેટલાક સાધનો અતિ ઉપયોગી છે.
ઘણા પ્રાચીન કાળ સુધી મન દોડાવીએ તો તે કાળમાં રેલ્વે-મોટર-તાર વિગેરે
સાધનોની અપ્રાપ્તિ રહેજે તારવી શકાય છે બીજી બાજુ અત્યારનું જગત જોઈએ
તો ખેદ પણ થાય છે. એક કવી ઠીક કહે છે કે—*૫૬ પૃથ્વી કસ વિનાની છે.
બ્રાહ્મણો! કર્મ બ્રહ્મ છે, રાજા ધનના લાલચુ છે રાજ ધર્મથી પડેલા છે, દુષ્ટો મોટા

+ ૫૪ અત્યારે ચીન કેન્ટનના લોકો તરતા વહાણ પર રહે છે તથા ક્રાંચના રેતાલ પ્રદેશ-
ના લોકો ૧૪ ફૂટ બાંજુની પાવડી પર રહે છે, હાલે છે, ચાલે છે, રમે છે, દોડે છે, નાચે છે, લડે છે,
પાવડી પર રહીને જ બધું કરે છે. આ પણ ૨૦ મી સદીનો પ્રભાવ કે ! (સત્ય. ૨, ૧૧)

ન્યુયોર્કમાં ૫૫ માળ સુધીના ઉંચા મકાનો છે. ન્યુયોર્કમાં મુખ્ય મકાનો મ્યુનીસીપાલી-
ટીનું મકાન માળ ૩૪. ધી વુલવર્થ બીલ્ડીંગ માળ ૫૫ ફૂટ ૭૫૦ પાયો ફૂટ ૯૨.

સીંગરના સંચાતું બિલ્ડીંગ માળ ૫૦) ફ્લેટ આર્યમાલ ૨૨. મેટ્રોપોલિટનલાઇબ્રેરી ઇન્સ્ટિ-
તુસ આરસપહાણનું બાંધેલું માળ ૪૦ લીફ્ટ ૫૦.)

*૫૬ નિર્વીજા પૃથિવી ગતૌષધિરસા વિપ્રા વિકર્મસ્થિતા ।

રાજાનોર્યપરાઃ કુધર્મનિરતા નીચા મહત્ત્વં ગતા ॥

માર્યા મતૃષુ વંચનેકહદયા પુત્રા પિતુર્દેવિણઃ !

इत्ये संमुपागते कलियुगे धन्यः स्थितिर्नोत्पयेत् ॥

(ધન્યાઃ નરાઃયમૃતાઃ—આ દુખ જોવા કરતાં મરી ગયા છે તેજ ભાગ્યશાળી છે.)

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હોદ્દા ભોગવે છે, સ્ત્રી ઠગારી હોય છે, પુત્રો પિતાનાજ વિરોધીઓ છે, આ પ્રમાણે હઠહઠતો કલિયુગ ચાલે છે માટે જે કાર્યબ્રહ્મ થતા નથી તે પુરુષોજ ધન્યવાદને યોગ્ય છે.

આ દશા આપણા કુસંપ, વિશ્વાસઘાત, અનીતિ અને દ્વેષાદિથી થયેલ પાપનું પ્રાર્થાશ્રિત છે. આ આપણો અત્યાર સુધીનો ઇતિહાસ છે. એકવીશ હજાર વર્ષનો આ હુઃખમય પાંચમો આરો પુરો થતાં તેટલાજ વર્ષનો અતિહુઃખમય છઠ્ઠો આરો થશે ત્યારે પૃથ્વી પરના મનુષ્ય પશુ પક્ષી વિગેરે અદ્ય પ્રમાણમાં રહેશે.

આ તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર છે. એટલે કે—અવસર્પિણી ઉત્સર્પિણીના સંધિ કાલને માત્ર પ્રલયના નામથી સંભોધી શકાય, જેથી ઉત્સર્પિણીના પ્રથમના આરામાં આરંભને અવસર્પિણીના છેલ્લા આરામાં અંતપ્રાયઃ સમજવું.

પણ આ ફેરફાર પૃથ્વીમાં કાંઈ થતો નથી.

નિવેદન ૧૬ મું.

ઉપરના કથનમાંથી આપણને શીખવાનું લાગુ મળ્યું છે તો આ સમયે પણ આપણે માથે મનુષ્ય પણાની સત્ય ફરજ બજાવવા માટે કેટલી મોટી જોખમદારી છે.

સર્વમાં માનુષી પણાના કંઈક ગુણ અવશ્ય હોવા જોઈએ. સત્યમાર્ગને અનુસરવું, ન્યાય લક્ષ્મી મેળવવા તત્પર રહેવું, કોઈનો અવર્ણવાદ બોલવો નહિ; શિષ્ટાચારની પ્રશંસા કરવી, પોતાની જેમ દરેકને સુખ વહાલું છે માટે વિના કારણે બીજાને દુખી કરવા નહિ. પાપથી ડરતા રહેવું, પ્રસિદ્ધ દેશાચારનું પાલન કરવું, અયોગ્ય ઘર, કુસંપ, નીચકાર્ય, ઠાઠમાઠ અને અતિભોજનનો ત્યાગ કરવો, માતા પિતાની પૂજા કરવી, સુસંગ કરવો, ભોજન વસ્ત્રના વ્યયમાં મિતપણે વર્તવું, જે હુઃખી છે તેને સત્ય માર્ગે ચડાવી સુખી બનાવવા, અતિથિ પર પ્રેમ રાખવો, મદનો ત્યાગ કરવો, યથાશક્તિ કાર્યનો આરંભ કરવો, દીર્ઘવિચાર, કૃતજ્ઞતા, લજ્જા, દયાને ધારણ કરવાં, મોહ, રોગ, ભય, આદિથી થયેલ હુઃખમાં ખેદિત થવું નહી, અંતરંગ શત્રુને જીતવા કટિબદ્ધ રહેવું, દરેક જીવોપર મૈત્રી, પ્રમોદ, કંઠણાને ઉપેક્ષા ભાવનાથી વર્તવું, અંતે દૈવી ગુણો ખીલતાં સર્વ કર્મનો ક્ષય થતાં શુદ્ધ આત્મા સાક્ષાત્કાર થાય છે; તે પવિત્ર આત્મા ચિન્મય હોય છે, તે આત્માઓ શરીરથી બુદ્ધા પડતાં મુક્તિમાં રહે છે. ઉપર પ્રમાણે દરેક અધિકારનો વિચાર સંપૂર્ણ રીતે કરવો, ફરીફરી મનન કરવું ને સાફ છે તેજ માફ છે એ લક્ષ્ય થતાં વધારે સત્ય પામી શકાશે.

સત્ય શોધી, વિશ્વ ઉપર મહાન ઉપકાર કરી આપણા આત્માને સુધારી મહા

ધર્મરતનને યોગ્ય કોણ હોઈ શકે ?

૨૮૫

પવિત્ર આત્મા સિદ્ધ જીવોની આતંદમયી સ્થીતિને આપણે પામીએ એ ઇચ્છા પૂર્ણ થાયો,

આ લેખ પૂર્ણ થાય છે. હવે તેમાં માત્ર પરિશિષ્ટો આવતા અંકમાં આપવામાં આવશે.

૧૯૭૬. વસંત પંચમી, સોમ,

અમદાવાદ.

પ્રથમ તૈયાર કર્યું

}

સુધારા વધારા સાથે તૈયાર થયું

૧૯૮૨ જ્ઞાનપંચમી—૧૯૯૫.

મુનિ દર્શનવિજળ.

ધર્મરતનને યોગ્ય કોણ હોઈ શકે ?

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૭૭ થી શરૂ.)

સારા દાક્ષિણ્યવાળો પુરૂષ એટલે આ લોક અને પરલોક બંનેના ઉપકારવાળું કાર્ય હોય તેમાંજ દાક્ષિણ્ય ગુણવાળો હોય, પરંતુ પાપના કાર્યમાં તેવો ન હોય, આ પુરૂષ પોતાના કાર્ય-વેપારની પ્રવૃત્તિનો ત્યાગ કરીને બીજાનો ઉપકાર કરે છે જેથી તેનું વચન સૌ કોઈ ગ્રહણ કરે છે અને તેનેજ સર્વ જનો અનુસરે છે. આ ગુણ આઠમો હોઈ તેમાં રક્ત હોય તે ધર્મરતનને યોગ્ય હોઈ શકે છે.

નવમો ગુણ લજ્જગુપણનો છે. આવો મનુષ્ય થોડા પણ અકાર્યને દૂરથી તજે છે. સહાયારનું આચરણ કરે છે. ઉંચા પર્વત જેટલા મોટા છેડા વિનાના દુઃખના ભારથી કદાચ મરણ પામે તો પણ આવા સત્પુરૂષો જે કાર્ય કરવા લાયક નથી તેને કરતાજ નથી. આરંભેલા ધર્મકાર્યને સ્નેહ કે બળાત્કાર વિગેરે કોઈ પણ પ્રકારે ત્યાગ કરતો નથી. પ્રાપ્ત કરીને ઉત્તમ કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલો પુરૂષ આવો લજ્જગુ હોવાથી ધર્મનો અધિકારી છે.

ધર્મનું મૂળ દયા-પ્રાણીની રક્ષાજ છે. કેમકે આ વ્રતની રક્ષા માટે બીજા વ્રતો કહેલા છે. જેમ માટી વિના ઘડો બની શકતો નથી, જેમ બીજા વિના અંકુરો હોતો નથી તેમ જીવરક્ષા વિના મલિનતા રહીત શુદ્ધ ધર્મ થઈ શકતો નથી. દયાની સાથે રહેલું વિહાર, આહાર, તપ, વૈયાવચ્ચ વગેરે સર્વ શુભ અનુષ્ઠાન જિનેશ્વર ભગવાનના આગમને વિષે સિદ્ધ છે. જેથી દયાગુપણનો દશમો ગુણ જે પુરૂષમાં છે. તેજ ધર્મરતનને યોગ્ય છે.

મધ્યસ્થપણનો ગુણ અગ્યારમો કહેલો છે. મધ્યસ્થ અને સૌમ્ય દષ્ટિવાળો-કોઈ પણ દર્શન ઉપર પક્ષપાત રહિત. તે મધ્યસ્થ અને દ્વેષ રહિત મનોહર દષ્ટિ જેને હોય તે મધ્યસ્થ સૌમ્ય દષ્ટિ કહેવાય છે આવો પુરૂષ ધર્મના

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિચારને યથાર્થ રીતે જાણે છે. અને તેથી તે ગુણનો સંગ્રહ-સંબંધ કરે છે. દોષોને દૂરથીજ તજે છે જેથી તે ધર્મરત્નને યોગ્ય થાય છે.

ધાર્મિક મનુષ્યોમાં રહેલા ગુણોને વિષે જે રાગવાળો હોય તે ગુણાનુરાગી કહેવાય છે. ઘણા ગુણવાળા સાધુ, શ્રાવક વગેરેને આ ગુણી જનો ધન્ય છે, એમનો મનુષ્યજન્મ સફળ છે, ઇત્યાદિ પ્રશંસા કરે છે, બહુ માન આપે છે. આટલા ઉપરથી એમ ન સમજવું કે ગુણરહિતની નિંદા તેવો પુરૂષ કરે છે, પરંતુ નિર્ગુણી મનુષ્યોની ઉપેક્ષા કરે છે. કારણકે બીજાના છતાં કે અછતાં દોષો કહેવા કે સાંભળવાથી તે ગુણકારક ન થતાં બોલનાર ઉપર તેવા મનુષ્યને વૈર થાય છે, અને સાંભળનારને કુબુદ્ધિ ઉત્પન્ન થાય છે. આવી રીતે સંસારના સ્વરૂપનો વિચાર કરીને ગુણાનુરાગી નિર્ગુણીની નિંદા કરતો નથી કે સાંભળતો નથી પણ ઉપેક્ષા કરે છે, અને ગુણવાળા પુરૂષોના ગુણોનો સંગ્રહ કરવામાં પ્રયત્ન કરે છે, આ ગુણાનુરાગી ગુણ તે બારમો ગુણ છે.

તેરમો ગુણ સત્કથ-સારી કથા કરવાવાળો તે છે. વકથા અશુભ કથા કરવાથી તેના સંગથી કલુષિત મનવાળાનું વિવેકરત્ન નાશ પામે છે, તેથી વિકથાનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. આવી કથા શાસ્ત્રમાં સાત કહેલ છે—૧ સ્ત્રીકથા, ૨ ભક્તકથા, ૩ દેશકથા, ૪ રાજકથા, ૫ મૃદુ કાર્ણિકી, ૬ દર્શનભેદની અને ૭ ચારિત્રભેદની. પ્રથમની ચાર વિકથાઓ પ્રસિદ્ધ છે. પાંચમી વિકથા શ્રોતાના મનમાં કોમળતા ઉત્પન્ન કરે તે. મૃદુ અને કરૂણા ઉત્પન્ન કરે તે કાર્ણિકી કહેવાય છે. આ કથામાં મુખ્યત્વે કરીને પુત્રાદિકના વિયોગથી દુઃખી થયેલાં માતાદિક સ્વજનોએ કરેલ વિલાપ હોય તે, છઠ્ઠી કુતીર્થીઓના જ્ઞાનાદિક અતિશય જોઈ તેની પ્રશંસા કરવી કે જે સાંભળવાથી સાંભળનારને તે દર્શન ઉપર પ્રીતિ થાય તેથી તેના સમ્યક્ત્વનો નાશ થાય જેથી તેવી કથા કરવી યોગ્ય નથી. હાલના સમયમાં પ્રમાદની બહોળતા હોવાથી, અતિચારો ઘણા લાગવાથી, અતિચારનું—પ્રાયશ્ચિત્તને આપનાર આચાર્ય કે તેવા પ્રાયશ્ચિત્તને કરનાર સાધુ, સાધ્વીનો અભાવ હોવાથી પાંચ મહાવ્રતો સંભવતા નથી, વગેરે વાતો કરવાથી જાણે ચારિત્ર ગૃહણ કરેલું હોય તે તેનાથી વિમુખ થઈ જાય, અને વખતે ચારિત્ર લેવા ઈચ્છનાર પણ વિમુખ થાય તેથી ચારિત્રનો નાશ થાય તેથી તેવી કથા પણ વિકથા હોઈ તે કરવી નહિં. તેથી ધર્મરત્ન લાયક થવા ઈચ્છનાર મનુષ્યે વિકથાનો ત્યાગ કરી તીર્થંકર, ગણધર અને મહર્ષિઓના ચરિત્રવિષયવાળી કથા કરવી અને સાંભળવી કે જેથી તે ધર્મરત્નને યોગ્ય થઈ શકે.

જેનો પરિવાર અનુકૂળ-ધર્મમાં વિદ્ધ ન કરે તેવો, ધર્મશીળ, ધાર્મિક, અને સદાચારનું સેવન કરનાર આવા પરિવારવાળો હોય તે સુપક્ષ કહેવાય છે, તેને

ધર્મરતનને યોગ્ય કોણ હોઈ શકે ?

૨૮૭

ચૌદમો ગુણ એટલા માટે કહેવામાં આવેલ છે કે આવો પુરુષ વિશ્વ રહિત ધર્મક્રિયા કરી શકે છે અને તેવો સુપક્ષ તે પુરુષને ધર્મકાર્ય કરતાં તેને ઉત્સાહ પમાડે છે સહાયકારક થાય છે. દરેક મનુષ્યે પોતાના પરિવારને કેળવી આવું બનાવવું જોઈએ કે જેથી તે પુરુષ ધર્મરતનને યોગ્ય હોઈ શકે.

જે જે કાર્ય પરિણામે સુંદર હોય, જે કરતાં ઘણો લાભ અને અદ્ય કલેશ હોય, તથા ઘણા માણસોને વખાણવા લાયક હોય, તે તે સર્વ કાર્યોનો આ પંદરમા ગુણ દીર્ઘ દષ્ટિવાળો મનુષ્ય આરંભ કરે છે. સાથે પોતાની યોગ્યતાનો તથા શુભ અનુબંધ પરિણામનો પણ તે વિચાર સાવધાનતાથી કરી શકે છે, તેથીજ આ ગુણવાળો મનુષ્ય ધર્મરતનને લાયક હોય છે.

સચિત્ત અચિત્ત દ્રવ્યોના અથવા ધર્મ અધર્મના હેતુરૂપ પદાર્થોના ગુણો તથા દોષોને પક્ષપાત રહિતપણે સ્વસ્થ અને મધ્યસ્થ ચિત્તે કરીને જે મનુષ્ય જાણે છે, તે ઉત્તમ ધર્મનો અધિકારી થાય છે, તેથીજ સોળમો વિશેષજ્ઞ નામા ગુણ કહેલો છે. આ ગુણવાળો મનુષ્ય નિષ્પક્ષપાતિ હોવાથી જ્યાં પોતાની મતિ હોય ત્યાં તે વિષય સિદ્ધ કરવા યુક્તિને ન શોધતાં જ્યાં યુક્તિ હોય જે વિષય યુક્તિ યુક્ત જાણાતો હોય ત્યાં પોતાની બુદ્ધિને પ્રવર્તાવે છે.

વૃદ્ધ મનુષ્ય પરિપક્વ બુદ્ધિવાળા હોય છે, એટલે તે પરિણામે સુંદર મતિવાળા હોવાથી પાપાચારમાં પ્રવર્તતાજ નથી જેથી તેને અનુસરનાર મનુષ્ય તેવોજ હોય છે; કારણકે ગુણો સંગતિથીજ પ્રાપ્ત થાય છે તેથી આ ગુણને વૃદ્ધાનુગ-વૃદ્ધને અનુસરનાર નામે સત્તરમો ગુણ કહેલો છે. સંગતથી ઉત્પન્ન થનારા ગુણો છે અને ઉત્તમ પુરુષોનો સંગ શીળરહિત મનુષ્યને સહાચારી બનાવે છે એમ શાસ્ત્રમાં કહેલું છે તેથી આ ગુણવાળો મનુષ્ય ધર્મનો અધિકારી છે.

વિનય એ ધર્મનું મૂળ કહેલું છે. સત્યજ્ઞાન અને દર્શન વગેરે સર્વનું મૂળ વિનય છે અને તે ગુણો મોક્ષનું મૂળ છે. તેથીજ વિનય સર્વ ગુણોનું મૂળ હોઈ તે ગુણવાળો સંયમી થાય તે રહિત ધર્મ પાળી શકતો નથી તો મોક્ષ તો ક્યાંથી મેળવી શકે માટે વિનયવાન મનુષ્યજ નરરતન હોઈ ધર્મરતનને લાયક આ ગુણ અઢારમો છે.

બીજાના કરેલા ઉપકારને વિસ્મરણ રહિત જાણે તે કૃતજ્ઞ નામનો ઓગણીશમો ગુણ છે. આવો પુરુષ કૃતજ્ઞપણાથી ઉત્પન્ન થયેલા ગુરૂના બહુ માનથી ક્ષમા, જ્ઞાન વગેરે ગુણોની વૃદ્ધિ થાય છે. તેથી આ ગુણવાળા મનુષ્યને ધર્મને યોગ્ય કહેલો છે.

પરહિતકારી જે પ્રકૃતિએ કરીને બીજાઓનું હિત કરવામાં નિરંતર તત્પર હોય છે તે ધર્મ રૂપી ધનને લાયક હોવાથી ધન્ય છે. કારણકે આવા પુરુષે સમ્યક્

૨૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રકારે ધર્મનું તત્ત્વ જાણેલું હોય છે, વળી તેનું ચિત્ત નિરપૃહ, પરોપકાર કરવામાં પ્રીતિવાળું, હૃદયની અતુચ્છતાવાળું, સત્યકથી, નિરંતર વિદ્યાના વિનોદિયણવાળું અને અદીનયણવાળું, આટલા ગુણો યુક્ત હોવાથી ધર્મરત્નને યોગ્ય થવાના ગુણોમાં તેને વીશમો ગુણ કહેલ છે.

એકવીશમા ગુણ લઙ્ઘ્યલક્ષ્ય પુરૂષ સમગ્ર ધર્મકાર્યને સુખે કરીને જાણી શકે છે, તેથી તે ધર્મકાર્યને શીઘ્ર કરનારો, સુખે કરી શિખવવા લાયક અને થોડા કાળમાં શિક્ષાનો પારંગામી થાય છે. આવા ગુણયુક્ત મનુષ્યધર્મનો અધિકારી છે.

સંક્ષિપ્તમાં ઉપર જણાવેલા ગુણો યુક્ત મનુષ્ય ધર્મરૂપી ચિંતામણિ રત્નનો અધિકારી થઈ શકે છે. આ ગુણોનું વિસ્તારથી સ્વરૂપ અને કથાઓ શાસ્ત્રમાં ઘણે સ્થળે બતાવેલ છે. અહિં તો માત્ર સામાન્ય સ્વરૂપ બતાવી દરેક ભવ્યાત્માઓ આ ગુણો મેળવી ધર્મરત્નના અધિકારી થાઓ તેજ પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના. V.

જૈન મહાત્માઓની કેટલીએક ભાવનાઓ.

આ પૃથ્વી ઉપર ચાલતા અનેક ધર્મોમાં મહાત્માઓ થઈ ગયા છે. તે સર્વ મહાત્માઓએ આ વિશ્વના જીવોને માટે જુદી જુદી ભાવનાઓ દર્શાવી છે અને સર્વને પોતપોતાની માન્યતા પ્રમાણે આત્માના ઉચ્ચ ગુણોનું દર્શન કરાવેલું છે. પરંતુ તે સર્વમાં જૈન મહાત્માઓની ભાવનાનું બળ લોકોત્તર ગણાયેલું છે અને તે ભાવનાની સૃષ્ટિને માટે વિશ્વના મોટા મોટા વિકાસોએ પોતાના હૃદયનો સંપૂર્ણ સંતોષ પ્રગટ કરેલો છે. તેઓમાંથી કેટલીએક ઉચ્ચ ભાવનાઓ આ સ્થળે પ્રસિદ્ધ કરવાની આવશ્યકતા લાગવાથી ક્રમવાર આપી છે.

*

*

*

ભાવના ૧ લી.

મનુષ્યત્વ-એ આત્મબળ મેળવવાનું ઉંચામાં ઉંચું સાધન છે. જો તે પૂર્ણત્વને પ્રાપ્ત થયું હોય તો તે ખીલોરી કાચના સ્વચ્છ અરિસા જેવું અને છે પછી તેની અંદર આત્માનું સંપૂર્ણ પ્રતિબિંબ પ્રકાશે છે. જગતના સર્વ જીવો એવા પૂર્ણ મનુષ્યત્વને પ્રાપ્ત કરો.

*

*

*

ભાવના ૨ જી.

જ્યારે મમત્વ અને અહંભાવની વૃત્તિ શાંત પામી જાય, ત્યારે તે પવન વિનાના સ્થાનમાં રહેલા દીપકની પેઠે મનોવૃત્તિને સ્થિરતા મળે છે. પછી આ સંસારના મોહની વાસનાઓ-માયાની ભ્રમણાના સ્વરૂપો તેને સ્પર્શ કરી શકતી નથી. તેવા આત્માઓ જુદામાં સ્થિર થઈ અધ્યાત્મમય બની પરમાત્માના તત્ત્વમાં વિહાર કરે છે. વિશ્વના સમગ્ર પ્રાણીઓ એ દશા ભોગવો.

*

*

*

જોન મહાત્માઓની કેટલીએક ભાવનાઓ.

૨૮૯

ભાવના ૩ જી.

જેમ આકાશ અવિચળ અને નિર્વિકારી છે તેમાં વિકાર પામનાર—ગતિ કરનાર માત્ર વાદળ છે. તેવીજ રીતે સર્વ આત્મા મૂલસ્વરૂપે નિર્વિકાર છે—સંપૂર્ણ છે. કર્મોની વર્ગણાઓ તેને ગતિ કે વિકારમાં દેખાડે છે. આત્મ સ્વભાવમાં રૂપાંતર કરી શકવા કોઈ પણ વસ્તુ સમર્થ નથી. ‘હું આવો છું’ અને ‘આવો થઉં.’ આ સર્વ આભાસ માત્ર છે, વાસ્તવિક રીતે આત્માને કશાની આવશ્યકતા છે જ નહીં. તે આત્માની સત્તા સર્વ ઉપર છે, આત્માનો પ્રભાવ અનિર્વચનીય છે. તે સર્વદા પરિપૂર્ણ છે. આવી ભાવનાનો સર્વ જન અનુભવ કરે.

*

*

*

ભાવના ૪ થી.

જીવનની મહત્તા સમતામાંજ છે. સમગ્ર શાસ્ત્રરૂપ ઉદ્ધિમાંથી મથન કરીને સમતારૂપ અમૃત કાઢેલું છે. આત્મગુણરૂપી મહાગૂરિનું શિખર સમતા છે. તે ઉપર ચડવાને ગુરૂસેવા, જ્ઞાનાભ્યાસ અને તત્ત્વનું ચિંતન—એ ત્રણ પગથીયા છે. એ સમતાના શિખર ઉપર ચડેલો આત્મા મોક્ષ સુખની સાથે એકતા, અભેદ ભાવ અને એકકાર વ્રત્તિ મેળવી પરમ શાંતિનો આનંદ મેળવે છે. તે આનંદ સર્વ મનુષ્યોને પ્રાપ્ત થાઓ.

*

*

*

ભાવના ૫ મી.

વિશ્વોપકારી ભગવાન જિનેદ્રોએ ભવ્ય પ્રાણીઓને મોક્ષનગર પહોંચવા માટે ધર્મરૂપી સુંદર રથ આપ્યો છે. તે રથને જોડવાના જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર રૂપ અશ્વો છે, તેમાં ગુરૂરૂપી સારથી નિમાએલ છે. અરુખલિત વહન કરાતો તે ધર્મરથ ભવ્યાત્માઓને મોક્ષનગરમાં જસદી પોહોંચાડે છે. એ સુંદરરથ સર્વ આત્માઓને પ્રાપ્ત થાઓ.

*

*

*

ભાવના ૬ ઠી.

જે મનુષ્ય ખીજને દુઃખી કરવા જાય છે, તે પ્રથમ પોતાનેજ દુઃખી કરે છે. જો તે ખીજ ઉપર પ્રેમ રાખે છે તો એ પ્રેમાનંદનો અનુભવ તેનેજ મળે છે. કોઈના દ્વેષનો વિચાર મનમાં ઉદ્ભવ પામે તે જોડેલો તેને હાનિકારક છે, તેટલોજ તેને પોતાને હાનિકારક થશે. ખીજ ઉપર કરેલો પ્રેમ તેને પ્રેમસ્વરૂપે પાછો મળશે. દરેક મનુષ્ય પોતેજ અનંત આત્મ સ્વરૂપ છે. આ વિચાર દરેક મનુષ્યને પ્રાપ્ત થાઓ.

*

*

*

ભાવના ૭ મી.

સમાજમાં ભિન્ન—ભિન્ન સર્વ ક્ષેત્રોમાં જણાઈ આવતી લોકોત્તર યુદ્ધિ શક્તિ કે જે ક્ષયોપશમથી પ્રાપ્ત થાય છે, તે મનુષ્યના હૃદયમાં નિવાસ કરતી ચૈતન્ય શક્તિનુંજ દસ્ય રૂપ છે, તેનું આદિ સ્વરૂપ મનુષ્યનાં મનમાંજ રચાય છે. મનુષ્યનું મન વસ્તુતઃ જ્ઞાનસ્વરૂપજ છે. તેને ઓળખવાનો પ્રયત્ન કરવાની આવશ્યકતા છે, એવું મનન દરેક ભવ્ય પ્રાણી કર્યા કરે.

*

*

*

૨૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભાવના ૮ મી.

મનુષ્યને ચારિત્રનો લાભ અતિદુર્લભ છે. પરંતુ તે પ્રાપ્ત થયા પછી સંયમના સર્વયોગોની વિરાધના ન થવી જોઈએ. સંયમના યોગોની વિરાધના થાય તો પછી મુનિતું રક્ષણ કરવાને કોઈ પણ સમર્થ થઈ શકતું નથી. તેથી સર્વ ભવ્ય મનુષ્યો ચારિત્ર ગુણ મેળવી સંયમની વિરાધના કરો નહીં.

*

*

*

ભાવના ૯ મી.

સર્વ વિશ્વને આત્મરૂપે જોવું, એજ મનુષ્યના કર્તવ્યની અંતિમ ભૂમિકા છે. મનુષ્યના અંતઃકરણની ગુણમાં ગુણ ગુણમાં આત્માનો વાસ છે. શરીર આવે છે, જાય છે, સુખ દુઃખ છાયાની પેઠે આવે છે, ઉડી જાય છે અને અનંતકાલ ચાલ્યો જાય છે, તો પણ મનુષ્યના અંતરમાં જે અજરામર તત્વ છે, તે સદા એક રસરૂપેજ વિરાજમાન છે, આ વિચારો સર્વ આત્માઓના હૃદય ઉપર આરૂઢ થાયો.

*

*

*

ભાવના ૧૦ મી.

લોકો પુણ્નલિક વસ્તુઓની આશા રાખી પ્રભુની પ્રાર્થના કરે છે. એ તેની મૂર્ખતા છે. મનુષ્યે સર્વજ્ઞ પ્રભુ પાસે મહાન્ વસ્તુની પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, જ્ઞાનની યાચના કરવી જોઈએ. નિષ્કામ પ્રેમની યાચના કરવી જોઈએ, જ્યારે એ મહાન્ પ્રભુના દર્શનની ભાવના સફલ થાય તો પછી બીજી શી વસ્તુની અપેક્ષા રહે ? આ વિચાર પ્રત્યેક મનુષ્યના હૃદયમાં સ્ફુર્યા કરો.

*

*

*

ભાવના ૧૧ મી.

સંસારસાગરને તરવામાં દરેક મનુષ્યે ધર્મરૂપી વહાણ ઉપર ચડવાનું છે. તેમાં ચડ્યા પછી મનુષ્યને મનરૂપી પિશાચ લલચાવવા આવે છે. જે મનુષ્ય તે પિશાચને તામે થઈ જાય તો તે મનુષ્યને વહાણમાંથી નીચે ફેંકી દે છે. તેથી પ્રત્યેક મનુષ્યે તે મનરૂપ પિશાચને તામે થવું ન જોઈએ. આ ભાવના સર્વ મનુષ્યો ભાવ્યા કરો.

*

*

*

ભાવના ૧૨ મી.

જે મનુષ્ય મનરૂપી શત્રુને તામે થઈ જાય છે, તો તે મહાન્ શત્રુ વચન અને કાયાને પોતાના પક્ષમાં લઈ લે છે, પછી મન, વચન અને કાયારૂપી ત્રણ શત્રુઓ એકઠા થઈ મનુષ્યને દુર્ગતિના અંધ રૂપમાં ફેંકી દે છે. આ સુવિચાર ભવ્યાત્માઓના હૃદયમાં સદા જાગ્રત રહો.

*

*

*

ભાવના ૧૩ મી.

પ્રાણી માત્રની હિલચાલ કર્મને આધીન છે. તેમના સંસારમાં રમતી વ્યવહારિક બુદ્ધિને

જૈન મહાત્માઓની કેટલીક ભાવનાઓ.

૨૬૧

પ્રેરણા કરનાર કર્મ છે. એ કર્મના બળ આગળ ખીજી શક્તિઓ પામર છે. એ કર્મનું શુભ બળ પ્રાપ્ત થાય ત્યારેજ મનુષ્યના હૃદયમાં શુભ ભાવના પ્રગટે છે અને તે ભાવના મુક્તિની જિજ્ઞાસાને વધારે સતેજ કરે છે. આ સર્વોત્તમ બોધ સર્વ આત્માઓને સુલભ થાયો.

*

*

*

ભાવના ૧૪ મી.

મનને તાબે કરવાના પાંચ ઉપાયો મુખ્ય છે. સ્વાધ્યાય, યોગવહન, ચારિત્ર, બારભાવના અને મન, વચન ક્રયાના શુભાશુભ પ્રવૃત્તિના ફલનું ચિંતવન આ પાંચ ઉપાય રૂપ શસ્ત્રોને ધારણ કરનાર વીરનર મન રિપુને સત્વર તાબે કરી લે છે. આ સૂચના પ્રત્યેક ભવી આત્માના બળશુભમાં આવે.

*

*

*

ભાવના ૧૫ મી.

દુઃખની સાથે સુખ અને સુખની સાથે દુઃખ ગુંથાયલું છે. જેમ દુઃખથી દૂર ખસવું યોગ્ય છે તેમ સુખને પણ દૂરથી નમસ્કાર કરવા યોગ્ય છે. કારણ કે, તે બંને એકજ માતાના પુત્રો છે. જેમ દુઃખની પાછળ ભટકવું, એ પણ તેની મહત્તાને કલંકરૂપ છે, તેમજ સુખની પાછળ ભટકવું, એ પણ મનુષ્યની મહત્તાને લાંછનરૂપ છે. બુદ્ધિમાન પુરૂષે સુખ તેમજ દુઃખ ઉભયને સમાન માની ઉભય તરફ ઉપેક્ષા વૃત્તિ કરવી યોગ્ય છે. આ વચનામૃતોનો અનુભવ દરેક મનુષ્યને પ્રાપ્ત થાયો.

*

*

*

ભાવના ૧૬ મી.

આ સંસારમાં સુખ અને દુઃખને જીદા કરી શકાતા નથી, તે ઉભય એક મુદ્રાની બે બાજુ છે. જ્યાં સુધી એ મુદ્રા હસ્તીમાં છે, ત્યાં સુધી એ બંને બાજુઓની હસ્તી હોવાનીજ. જે સુખને શોધે છે, તેણે દુઃખને પણ ભેટવુંજ જોઈએ. આ સંસારમાં જ્યારે સુખ અને દુઃખ ઉભય સહચારી છે, ત્યારે માત્ર સુખજ આપણને મળે એમ ઇચ્છવું, એ કેટલું ખોટું છે ? આ ઇચ્છાજ આપણાં દુઃખનું મૂળ છે. પ્રત્યેક મનુષ્ય આ ભાવનાને હૃદયમાં સ્થાપિત કરે.

*

*

*

ભાવના ૧૭ મી.

પ્રત્યેક જીવ આત્મા છે, પ્રત્યેકની સાથે આપણો સંબંધ છે. પ્રત્યેકના અંતરમાં આશા છે. પ્રત્યેક કોઈપણ સુખના ઇચ્છા રાખે છે. પ્રત્યેકને પ્રેરણા કરનાર કર્મ છે. દરેક આપણાં બંધુ છે, કોઈની સાથે આપણે વૈરભાવ નથી. પ્રત્યેકના સુખ દુઃખમાં પ્રત્યેકનો સરખો ભાગ છે, આ ભાવના દરેક મનુષ્યબંધુ ભાવ્યા કરે.

*

*

*

૨૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભાવના ૧૮ મી.

આ વિશ્વમાં જે જે જડ પદાર્થો છે, તે સર્વ પુદ્ગલિક છે અને મર્યાદિત છે અને મર્યાદાના પ્રમાણમાં તે સર્વે બંધનોથી જડકાયેલા છે. ફક્ત એક ચૈતન્યજ શુદ્ધ અને નિઃસીમ છે. સર્વ જીવોનું જીવન પણ ચૈતન્ય છે. તેને ઝાળખવાને પ્રત્યેક પ્રાણી પ્રયત્ન કરે.

*

*

*

ભાવના ૧૯ મી.

‘હે પ્રભુ, તારી આનંદધન મૂર્તિ જોઈ અમારી ભાવના ઉભરાઈ જાય છે, આ સંસારના સર્વ જીવોનો ઉદ્ધાર તારા સ્વરૂપની ભાવનાથીજ થાય છે. હે નિરંજન, અમે અમારું સર્વસ્વ તને અર્પણ કર્યું છે. અમારા સારાં કે માઠાં કૃત્યોની ક્ષમા તારી ભાવનામાંજ રહેલી છે. તારું શરણજ પ્રાણીઓનો ઉદ્ધાર કરનાર છે. આવી પ્રાર્થના સર્વ પ્રાણીઓના મુખથી ઉચ્ચારાઓ.

*

*

*

ભાવના ૨૦ મી.

પ્રત્યેક મનુષ્યે વિચારવું જોઈએ કે, આપણે ઉંચામાં ઉંચી મનુષ્ય ભવની ભૂમિકામાં આવ્યા છીએ. આ ભૂમિકા આપણા પ્રિયતમ પ્રભુની ભક્તિ કરવાનું મહાન સાધન છે. તે મહાન લાભનો અનાદર આપણે ન કરવો જોઈએ. હાથ આવેલો હીરો ગુમાવવો ન જોઈએ. આ ભૂમિકા ઉપર રહી આપણે પ્રભુનો ધર્મમય પ્રતિમાના દશ ન કરી શકીશું. આ ભૂમિકા ક્ષુદ્ર જીવોની નથી પણ વિશ્વવિજયી વીરની ભૂમિકા છે, મોક્ષના મેહેલ ઉપર ચડવાનો આ દાદર છે. અહીંથી ચડીને આપણે પરમ સુખના-અમૃતના ભોક્તા થઈ શકીશું. પરમ જિજ્ઞાસા સાથે દૃઢતા અને શ્રદ્ધારૂપ કુંચીથી પરમાત્માના ધામના અમરદ્વાર ઉઘડાવવાને આપણે સમર્થ થઈ શકીશું. આપણામાં ભાવનાનું જેટલું બલ હોય તેનો ઉપયોગ આ સ્થળે આપણે કરી શકીશું. આ સદ્વિચાર સર્વ મનુષ્ય પ્રાણીઓના હૃદયમાં વહેા કરે.

*

*

*

ભાવના ૨૧ મી.

જૈન આગમનો ઉદ્દેશ આત્મા અને પુદ્ગલોનો સંબંધ અને ભેદ બતાવવાનો છે. પુદ્ગળ દ્રવ્યનું સ્વરૂપ, કર્મપ્રકૃતિનું સ્વરૂપ, કર્મવર્ગણાનું સ્વરૂપ, તેના બંધ, ઉદય, ઉદ્ધરણા અને સત્તા. તેની મૂળ આઠ અને એકસો અઘ્રાવન ઉત્તર પ્રકૃતિઓ તેઓનું જુદે જુદે ગુણસ્થાનકે ન્યૂનાધિક્તા, એ સર્વની પ્રેરણાથી ખેલાતું આ સંસારનું નાટક છે. એ નાટકના ખેલમાંથી વિરામ પામવાનો પ્રયત્ન કરવા એ પ્રત્યેક પ્રાણીનું કર્તવ્ય છે. આ કર્તવ્ય તરફ સર્વની મનોવૃત્તિ તત્પર બનો.

સંગ્રાહક—ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.

સાંસારિક જીવન.

૨૯૩

સાંસારિક જીવન.

વિકૃલદાસ મૂ. શાહ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૬૧ થી શરૂ)

આજકાલના યુવકોને ઘણું ભાગે સત્સંગતિ મળતીજ નથી. સ્કુલો અને કોલેજોમાં ઘણું ભાગે સૌ બાળકો સમાનજ હોય છે, તેઓ સત્સંગતિનું આટલું બધું મહત્વ જાણતા હોતા નથી તેમજ તેઓને સંસારનો વિશાળ અનુભવ પણ હોતો નથી. ઘણું ભાગે સાધારણ સ્થિતિના બાળકો પોતાથી કોઈ અધિક સંપન્ન બાળકની સંગતિ કરે છે અને પોતાના દુર્ગુણો એનામાં અને એના દુર્ગુણો પોતામાં ભરાવા લાગે છે. ધનવાન લોકોના બાળકો ઘણું ભાગે અપવ્યયી હોય છે. અને તેઓની દેખાદેખીથી સાધારણ સ્થિતિના બાળકો એવાજ બને છે. આજકાલના યુવકો કોઈ પ્રકારનું કામ ન કરવું અને પોતાની શક્તિ કરતાં અધિક વ્યય કરવો એ એક જાતની ફેશન સમજ છે અને એ બંને બાબતો તેઓના શેષ જીવનને બંને રીતે નષ્ટ કરી મુકે છે. આજતો અમુક ગૃહસ્થને ત્યાં પાર્ટી છે, જો ત્યાં નહિ જમ્યે તો ખોટું લાગશે. ગયે શનિવારે અમુક મિત્ર મને નાટક જોવા લઈ ગયો હતો, તેટલા માટે કાલે મારે એને નાટક જોવા લઈ જવો જોઈએ. બે ચાર મિત્રો બહાર ગામથી આવ્યા છે. તેઓને શહેરમાં ફરવા હરવા નહિ લઈ જઈ તો તેઓ મારે માટે શું ધારશે ? બસ, આવી જાતની વાતોમાંજ તેઓ પોતાનો બધો સમય ગુમાવે છે. આ રીતે ધનવાનોના બાળકોના સંસર્ગથી સાધારણ સ્થિતિના બાળકો બગડે છે અને સાધારણ સ્થિતિના બાળકોના સંસર્ગથી ધનવાનોના બાળકો બગડે છે.

ધનવાનના મિત્ર ઘણા થવા આવે છે, પરંતુ વિપત્તિ કાળમાં વાસ્તવિક સહાયતા અથવા સંમતિ આપનાર એકપણ નથી હોતો. એ મનુષ્યની દુર્દશાનું અનુમાન તો કરો કે જેની સાથે સારી સ્થિતિમાં અનેક માણસો રાત-દિવસ મોજમજ કરતા હતા અને જેના વિપત્તિ કાળમાં તેમાંના એકના પણ દર્શન નથા થતા. પરંતુ સત્સંગતિમાં આમ નથી બનતું. જે મનુષ્ય સત્સંગતિમાંજ રહે છે તેના ઉપર કદિ કોઈ વિપત્તિ આવી પડે તો પણ તેની સાથે રહેનારા તેને બનતી સહાય કરે છે, અને તે સાથે બીજા લોકો પણ તેને સહાય કરવા તૈયાર થઈ જાય છે. વિપત્તિકાળમાં હુમેશાં-સારા લોકોજ સહાયક બને છે. પરંતુ જે મનુષ્ય સારા માણસોની સંગતિ જ નથી કરતો તેને વિપત્તિ કાળમાં કોણ સહાય કરવા આવવાનું હતું ? એટલા માટે બાલ્યાવસ્થાથીજ બાળકોને સત્સંગતિમાં રાખવાના પ્રયત્ન કરવાની પરમ આવશ્યકતા છે. જો શરૂઆતથીજ બાળકો હલકા માણસોની સાથે સંગતિ કરશે તો

૨૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પછી મોટા થતાં સારા લોકોની સંગતિમાં રહેવાનું તેને ઘણું આકર્ષણ લાગશે, તેને સારા માણસોની સંગતિ ગમશે પણ નહિ, અને કદાપિ કોઈ રીતે તે સારા લોકોની સાથે બેસવા ઉઠવા લાગશે તો પણ તેનું કશું સારું પરિણામ નહિ આવે, બાહ્યાવસ્થાના દૂષિત સંસ્કાર તેને કદિપણ સુધરવા દેશે નહિ. અભિમાન, અંચલતા, અસ્થિરતા આદિ જે જે દોષો છે તે સર્વનો નાશ સત્સંગતિથી સહેલાઈથી થઈ જાય છે. જે મનુષ્ય સાધારણ લોકોની સોબતમાં રહેશે તો તે સ્વાભાવિક રીતેજ પોતાને બીજાઓથી મોટો લાયક અને બુદ્ધિમાન સમજશે અને તેવી સ્થિતિમાં તે પોતાની યોગ્યતા અથવા વિદ્યા આદિમાં વધારો કરવાનો પ્રયત્ન કરશે નહિ, પરંતુ જે તે પોતાની કરતાં વધારે શ્રેષ્ઠ વિદ્વાન અને સુયોગ્ય મનુષ્યની સાથે રહેશે તો તે તેના જેવા બનવાનો પ્રયત્ન કરશે. કહેવાનું તાત્પર્ય એટલુંજ છે કે સત્સંગતિથી મિથ્યાભિમાન દૂર થઈ જાય છે અને આત્મોત્કર્ષ સાધી શકાય છે.

આ પ્રસંગે વૃથાભિમાન, અંચળતા, ઇર્ષ્યા તથા સ્વભાવના બીજા દોષોના સંબંધમાં પણ થોડું કહેવાની આવશ્યકતા જણાય છે. બધા પ્રકારના દોષોની સાથે સરખાવતાં મનુષ્યો ઉપર અભિમાનનો વિશેષ અધિકાર રહેલો છે અને એજ દોષ તેની દુર્બલતાનું મોટામાં મોટું પ્રમાણ છે. તે ઉપરાંત અભિમાન માણસને અંધ બનાવી મુકે છે. જે મનુષ્ય અભિમાની હોય છે તેને સારા નરસાનું કશું જાન રહેતું નથી. અભિમાની મનુષ્ય હમેશાં પોતાનેજ જોયા કરે છે, બીજાનું નિરીક્ષણ કરવાનો તેને સમય નથી મળતો જેનું દુષ્પરિણામ એ આવે છે કે તે સંસારના જ્ઞાન અને અનુભવથી વંચિત રહે છે. અભિમાની મનુષ્ય કદિ પણ આત્મોત્તરિ સાધી શકતો નથી, કેમકે તેનો ઘણો ખરો સમય આપ બડાઈમાં અને હવાઈ કિલ્લા બાંધવામાં જ વીતી જાય છે. તે ઉપરાંત જે હેતુથી મનુષ્ય અભિમાન કરે છે તે હેતુની પણ પૂર્તિ નથી થતી. અભિમાની મનુષ્ય લોકો ઉપર પોતાની યોગ્યતા અને સામર્થ્યનું પ્રકટન કરવા ઇચ્છે છે, પરંતુ પરિણામ તદ્દન ઉલટુંજ આવે છે, લોકો એને નાલાયક અને મૂર્ખ સમજવા લાગે છે. આપણા દ્રવ્ય, વિદ્યા વિગેરેનો જ્યાંસુધી આપણે સદુપયોગ નથી કરતા ત્યાંસુધી સર્વ સાધારણ લોકોને નથી ખબર પડી શકતી કે વસ્તુતઃ આપણે કેટલા ધનવાન અથવા વિદ્વાન છીએ. સાધારણ ભલા માણસોની સાથે વાત કરવામાં આપણે હલકાઈ સમજીએ અને રસ્તે ચાલતાં બીજાને કષ્ટ પહોંચાડીએ તો તેનાથી આપણી આબરૂ વધતી નથી તેમજ બીજાને મૂર્ખ અથવા અજ્ઞાન કહેવાથી આપણી વિદ્વતા પ્રકટ થતી નથી. આપણે ખરેખરા ધનવાન અથવા વિદ્વાન ત્યારેજ કહેવાઈએ કે જ્યારે આપણે આપણાં ધન અથવા વિદ્યાનો સદુપયોગ કરીએ—એનો લાભ બીજાઓને આપીએ. નહિતો લોકો આપણી દશા જોઈને હસશે અને સંભવિત છે કે આપણી તરફ ઘુણા પણ બતાવશે. જ્યારે કોઈ અભિમાની માણસ પોતાની યોગ્યતા આદિની

સાંસારિક જીવન.

૨૯૫

ગડાઈ મારવા લાગે છે ત્યારે તે એમ સમજે છે કે મારી આ વાતોથી લોકો ઘણા પ્રસન્ન બને છે; પરંતુ જરી રીતે તેની વાતો સાંભળીને કાંતો લોકોનું ચિત્ત દુઃખી બને છે અને કાંતો તેઓ તેની હાંસી કરવા લાગે છે; પરંતુ જે મનુષ્ય ખરેખરી રીતે કોઈ સારું કાર્ય કરે છે તેની પ્રશંસા સર્વ લોકો આપોઆપ કરવા લાગે છે, વૃથાભિમાનનો દોષ પ્રાપ્ત કરીને યુવાવસ્થામાં જ લાગે છે, એટલા માટે યુવકોએ તેમાંથી બચવાને હંમેશાં પ્રયત્ન શીલ રહેવાની જરૂર છે. સંજ્ઞનો અને મહા-પુરૂષોની સંગતિ એ દોષથી ઘણીજ સહેલાઈથી મનુષ્યને બચાવી શકે છે, પરંતુ નિમ્ન કોટિના મનુષ્યોની સાથે રહેવાથી એ દોષ ઉદ્ભવે વધે જાય છે.

સંસારમાં એવા અનેક લોકો હોય છે કે જેઓ બીજાઓનો ઉત્કર્ષ અથવા કીર્તિ જોઈને મનમાં ઘણું જ દુઃખી થાય છે અને તેઓનાં સાચા ખોટા દોષ અથવા દુર્ગુણ શોધી કાઢીને તેઓને લોકોની દૃષ્ટિમાં હલકા પાડવાના પ્રયત્ન કરે છે. મોટા લોકોની બરાબરી કરવાના એ માર્ગજ હોઈ શકે. કાંતો આપણે સ્વયં ઉન્નતિ કરીને તેની જેવા થઈ જઈએ અથવા કાંતો તેઓને કોઈ ને કોઈ રીતે હલકા પાડીને આપણે તેની જેવા થઈએ. પ્રથમ માર્ગ તો અત્યંત મુશ્કેલ છે, કેમકે એમાં અધિક પરિશ્રમ અને સદ્ગુણોની આવશ્યકતા રહેલી છે, એટલા માટે લોકો ઘણું લાગે બીજા માર્ગનું જ અવલંબન કરે છે. પરંતુ વૃથાભિમાનની માફક એ બીજા માર્ગનું અવલંબન કેવળ નિર્થક જાય છે એટલું જ નહિ પણ તેનું પરિણામ ઉદ્ભવે જ આવે છે. જો કોઈ નીચ મનુષ્ય કોઈ સંજ્ઞનનું ખોટું બદનામ કરે અથવા એની હાંસી કરતો ફરે તો એ સંજ્ઞનને કશી હાનિ થતી નથી. પરંતુ એ બદનામી કરનારની અથવા હાંસી કરનારની નીચતા સર્વ લોકો ઉપર જરૂર પ્રકટ થાય છે. સમજી મનુષ્યો તો તેઓના એવાં કાર્યોમાંથી પણ લાલ જ મેળવે છે. તેઓ નીચ પુરૂષોના દોષો જોઈને સચેત થઈ જાય છે અને સ્વયં તેનાથી બચી જાય છે. એક વિદ્વાન મહાશયે કહ્યું છે કે જો મહાપુરૂષોનાં કાંઈ દોષ ન હોય તો નીચ પ્રકૃતિના મનુષ્યોને ઘણી મુશ્કેલી સહવી પડે છે. કેમકે તેઓને પોતાનો સમય ગાળવાનું કશું કાર્ય રહેતું નથી. તેમજ આપણે એમ પણ કહી શકીએ કે જો એવા નીચ મનુષ્યો ન હોય તો યોગ્ય મનુષ્યોને તેઓની નીચતા ઉપરથી બોધ ગ્રહણ કરવાની તક જ ન મળે.

આપણે હંમેશાં બીજામાં જે કાંઈ સારું હોય તેની કદર કરવી જોઈએ. કેમકે આપણને સૌથી વધારે લાલ છે. દોષોનું દિગ્દર્શન અને આલોચન સાધારણ રીતે લોકોને દોષોનો ખ્યાલ આપે છે અને તે તરફ જ પ્રવૃત્ત કરે છે. આપણે તો હંમેશાં એ જ જોવું જોઈએ કે અમુક મનુષ્યમાં કયા કયા ગુણો છે અને અમુક ઘટના અથવા બાબતમાંથી આપણે કેવું સારું પરિણામ મેળવી શકીએ છીએ.

૨૯૧

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સહભાવ ઉત્પન્ન કરવા માટે અને આપણી જાતને સન્માર્ગમાં પ્રવૃત્ત કરવા માટે એજ સૌથી સુંદર સાધન છે. એક મહાશયે એક નાટક લખ્યું હતું, જેમાં થોડા દોષ પણ હતા. તેના એક મિત્રે એ નાટકની સૂક્ષ્મ આલોચના કરી. તે પછી નાટકકાર મહાશયે તેને પૂછ્યું કે “ તમે આ નાટકની અંદર કંઈ ગુણ જોયા કે બધે દોષ જ માલુમ પડ્યા ? ” તેના મિત્રે જવાબ આપ્યો કે “ હા, કેમ નહિ ? તેની અંદર ગુણ પણ છે, પરંતુ દોષો અધિક પ્રમાણમાં છે. ” તે ઉપરથી નાટકકારે કહ્યું કે “ તો પછી ઉચિત તો એ છે કે તમારે એમાંથી ગુણ ગ્રહણ કરી લેવા જોઈએ અને વ્યર્થ દોષોની ચિંતા કરીને તમારે દુઃખી ન થવું જોઈએ. ”

આપણે હમેશાં એ જાણીને ખુશી થવું જોઈએ કે કાંટાની અંદર પણ સુંદર ફુલો થાય છે; આપણે એમ ધારી દુઃખી ન થવું જોઈએ કે ફુલોની સાથે પણ કાંટા હોય છે. જો આપણે ખરાબર ધ્યાન પૂર્વક અવલોકન કરીએ તો આપણને પ્રત્યેક વસ્તુમાં કોઈને કોઈ ગુણ અવશ્ય જણાશે જ. અથવા તેની અંદર કોઈ ગુણ ન હોય તો પણ કંઈક એવું અવશ્ય હશે કે જેમાંથી આપણને કંઈક સારું જાણવાનું તો મળશેજ અને કોઈ શુભ પરિણામ મેળવી શકીએ. એક વિદ્વાનને કોઈએ પૂછ્યું કે “ મહાશય, આપે આટલી ખૂબી વિદ્યા અને બુદ્ધિ ક્યાંથી મેળવ્યા ? ” તેણે જવાબ આપ્યો કે “ મૂર્ખો પાસેથી ! તેઓમાં જે જે મને ખરાબ જણાયું તે બધું મેં છોડી દીધું, ” તાત્પર્ય એ છે કે આપણું ધ્યાન હમેશાં દરેક વસ્તુના ગુણ જોવા તરફ અને બોધ ગ્રહણ કરવા તરફ જ હોવું જોઈએ. અવગુણ શોધવામાં તો આપણે પ્રાયઃ કરીને બોધ ગ્રહણ કરવાના સુતક ગુમાવીએ છીએ. અથવા જો આપણી પ્રવૃત્તિ હમેશાં બોધ ગ્રહણ કરવા તરફ જ રહે તો આપણે અવગુણ જોઈને પણ તેમાંથી લાભ જ મેળવી શકીએ છીએ. જો આપણે આપણો એવો સિદ્ધાંત નક્કી કરીએ કે સર્વ વસ્તુઓ અને સર્વ ઘટનાઓમાંથી આપણે કંઈને કંઈ બોધ જ ગ્રહણ કરવો તો થોડા જ સમયમાં અને થોડા પરિશ્રમે આપણા અનુભવ જ્ઞાન અને સહગુણો વિગેરેમાં ઘણો વધારો કરી શકીએ. મનુષ્ય હમેશાં એક જ નવો બોધ ગ્રહણ કરે તો તેનું મન થોડા જ દીવસોમાં સારી સારી વાતોનો ભંડાર બની જાય અને જો મહીનામાં એક પણ ગુણ ગ્રહણ કરે તો તેનું મન થોડા સમયમાં ગુણોની ખાણ બની જાય.

પ્રત્યેક મનુષ્યે સંસારના સર્વ કાર્યોમાં હમેશાં શાંત, પ્રસન્નચિત્ત અને ધીર રહેવું જોઈએ. ઘણા લોકોનો સ્વભાવ ઘણોજ ચઢીડીયો હોય છે. ચઢીડીયાપણાથી સૌથી મોટું નુકશાન તો એ થાય છે કે મનુષ્યનું સ્વાસ્થ્ય બગડી જાય છે. જે મનુષ્ય વાતવાતમાં પ્રતિક્ષણે ચીડાયા કરે છે તેનું સ્વાસ્થ્ય કદિ પણ સારું રહી શકતું નથી તેમજ તેનું આચરણ સુધરી શકતું નથી. ઘણા લોકો એવા જોવામાં

સાંસારિક જીવન.

૨૬૭

આવે છે કે જેઓ આખો દિવસ પરિશ્રમ કરે છે અને સંધ્યા સમયે અંદર અંદર તકરાર કરીને પોતાનું લોહી તપાવે છે. એવા લોકોના ચહેરા ઉપર કદિ પણ તેજ અથવા કાન્તિ જેવામાં આવતી નથી અને તેઓ જે કાંઈ ખાય પીએ છે તે બધું ચ્હીડીયા પણાને લઈને લસમ થઈ જાય છે. એ ઉપરાંત જ્યાં સુધી આપણે શાંતિ અને પ્રકુલ્લચિત્ત નથી રહેતા ત્યાં સુધી આપણી શક્તિઓ કદિ પણ સારી રીતે કાર્ય કરી શકતી નથી. શાંતિ અને પ્રસન્નતાની સહાયથી આપણું ચિત્ત એકાગ્ર બને છે, આપણા નિશ્ચયમાં દૃઢતા આવે છે અને આપણી કાર્ય કરવાની શક્તિ ઘણીજ વધે છે. મનુષ્યના સદ્ગુણો તેમજ સદ્વૃત્તિઓના વિકાસ માટે એટલું જરૂરનું છે કે તેના હૃદય ઉપર કોઈ પણ પ્રકારનો બોલો ન હોવો જોઈએ. સંસારમાં ઘણા લોકોની ઉન્નતિ નથી થતી તેનું કારણ એ પણ છે કે તેઓના હૃદય દુઃખના નકામા બોલથી દબાઈ ગયા હોય છે. આપણા ઉપર આ સર્વનું જે ખરાબ પરિણામ થાય છે તે તો થાયજ છે, ઘરનાં બાલબચ્ચાં ઉપર તે સર્વનો એથી પણ વધારે ખરાબ પ્રભાવ પડે છે. વારંવાર ખીજવાથી, ગાળો દેવાથી, ઠપકો દેવાથી અને મારવાથી અનેક બાળકો બગડી જાય છે. બાળકો આજ્ઞાકારી, ઉચ્છૃંબલ અને કુમાર્ગી બને છે તેમાં માતા પિતાની એ બધી બાબતો સહાયભૂત બને છે. આખો દિવસ પીટવાથી કે ઠપકો આપવાથી બાળકો સુધરી શકતા નથી; પરંતુ જે માતા પિતા શાંતભાવ અને પ્રસન્ન હૃદયથી પોતાનાં બચ્ચાંઓને સીધા માર્ગપર લઈ જવાનો પ્રયત્ન કરે છે તેઓનાં બચ્ચાં સુધરે છે.

કેટલાક લોકોને એવો અભ્યાસ પડી ગયો હોય છે કે તેમાં હંમેશાં બાળકો, સંબંધીઓ, મિત્રો, નોકરો વિગેરે સૌના દોષજ જોયા કરે છે. ખરી રીતે કહીએ તો તેનાથી વધારે બગાડ થાય છે. એનાથી સદ્ગુણો અને સદ્ભાવોનો કેવળ નાશજ થાય છે, વૃદ્ધિ કદિપણ થઈ શકતી નથી. ઘણા લોકો જરા દોષ કે અવ્યવસ્થા કે ભૂલ જોઈને ખીજાઈ જાય છે અને બબડવા લાગે છે. આનું પરિણામ એ આવે છે કે સર્વ લોકો એવા માણસોથી દુઃખી રહે છે અને બને ત્યાં સુધી તેનાથી બચવાનો પ્રયત્ન કરે છે. એવે પ્રસંગે એમ જ કરવું ઘટે કે ઘણીજ શાંતિપૂર્વક મનુષ્યનું ધ્યાન એ અવ્યવસ્થા કે ભૂલ તરફ ખેંચવું જોઈએ. જે મનુષ્ય એમ નથી કરતો તેનું વજન જરા પણ પડતું નથી. સૌ સમજી જાય છે કે તેને એમ બગડવાની ટેવ પડી ગઈ છે આ રીતે અશાંત અને ક્ષુબ્ધ હૃદયવાળો માણસ કોઈ સાડું કાર્ય કરવા માટે કોઈને પણ ઉત્તેજન આપી શકતો નથી.

—(ચાલુ)

૨૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચર્યાપત્ર.

મે. અધિપતિ સાહેબ.

નીચેની બીના પ્રગટ કરી આભારી કરશોજી.

જૈન અંક પચીશમાં, ભાવસાર જ્ઞાતિનો ભેદ....વરતેજ ગુકામે શ્રાવક ભાવસારોની વ્યક્તિ દિવસે દિવસે કમ થતી ગઈ છે. તે સંબંધે એક લેખ આવેલો છે. તત્ સંબંધી વિશેષ ખુલાસો:-જગડુ ચરિત્રમાં ભાવસારોની ઉત્પત્તિ સંબંધે કેટલુંક વિવેચન આપેલું છે. મૂળ ભાવસારોની ઉત્પત્તિ ક્ષત્રીયવંશમાથી હોવાનું સિદ્ધ થાય છે; કારણકે તેમાંથી કોઈ સોલંકી, કોઈ પરમાર, કોઈ ચૌહાણ વંશના હાલ મોજુદ છે. જગડુશાહ સંવત્ ૧૩૧૫ ની સાલમાં થઈ ગયા તેજ વખતે એટલે સંવત્ ૧૩૧૫, ૧૬, ૧૭ ની સાલની ધાતુની પ્રતિમાઓ ઘણા શહેરોમાં ભાવસાર વર્ગે ભરાવેલી હાલ મોજુદ જોવામાં આવે છે. તે ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે, ભાવસારવર્ગ જૈનસ્વેતાંબર ધર્મ જૂના વખતથી પાળતા આવ્યા છે.

ભાવસાર વર્ગનો ગહોળો ભાગ ભાવનગર, વિશનગર, ખેડા, ધંધુકા, કોળી-આક, જામનગર, વરતેજ અને વાલુકડ વગેરે સ્થળે જૈનસ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક છે. પરંતુ વરતેજ સિવાય કોઈ ભેદ ભાવ રાખતા નથી. ભાવનગર શહેરના વડવા નામે એક વિભાગમાં જે જૈનમંદિર આવેલું છે. તે ભાવસારના વૃદ્ધોએ પોતાની જાત મહેનતથી ચણાવવામાં મદદ કરેલી છે. તેવીજ રીતે વાલુકડના દહેરાસરજીમાં પણ ત્યાંના રહીશ ભાવસારોએ જાતિ ભોગ આપવાનું સાંભળેલું છે.

‘જૂના પાનામાં દેવસૂરિના શિષ્ય સુનિ દેવાણંદ સંવત્ ૧૫૭૦ ના જેઠ વ. ૬ ગુરુવાર’ એ પાનામાં લખે છે કે-શ્રી પૂર્ણિમાપક્ષી શ્રા ધર્મધોષસૂરિ તેમના શિષ્ય સુમતિસૂરિ થયા તેમની ચાર શાખા તેમાં પાંચમા પ્રધાનની સ્થાપના જ્યારે કીધી, તે વખતે કંકણ દેશે અઢાર લાખ જાળ માછીઓની તોડાવીને જીવહયાનો વાવટો ફરકાવ્યો, અને દશહજાર ભાવસારોને જૈનસ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક બનાવ્યા. તેમાંથી મહારાજજીના ઉપદેશથી એક ભાવસાર ગૃહસ્થે શ્રી સિદ્ધાચલ ઉપર છીપાવશીની ટુંક બંધાવી જે હાલ મોજુદ સાક્ષી પૂરે છે.

વળી જગડુ ચરિત્રમાંથી નીચે પ્રમાણે વિશેષ માહિતી મળે છે કે-સર્ગ ૩ શ્લોક ૧૬, ૧૭, ૧૮, ૧૯ એમ ભાન કરાવે છે કે, ભાવસાર કુળમાં પવિત્ર એવી મહના રાણી હતી, તેણે ગુરુના ઉપદેશથી ભાવપૂર્વક આયંબીલ (વર્ધમાન તપ) શરૂ કર્યો. તે મહનાને જગડુશાહના ગુરુ શ્રીમાન પરમદેવસૂરિએ કહ્યું કે તું શુદ્ધ શ્રાવિકા બનેલી છે, અને તું જે વર્ધમાન તપ કરે છે, તે તપ દેવતાઓની કૃપા વગર અથવા તો પુન્યના ઉદયવિના મુનિરાજેને પણ પૂર્ણ થવો અશક્ય છે. એટલે સદર્પ તપ અનુમોદન કરવા લાયક છે.

વિચરચના પ્રબંધ.

૨૯૯

તે પવિત્ર બાઈ શ્રાવિકા, સારા આચાર વિચારથી હુમેશાં પવિત્ર રહેવાવાળી, ત્રિકાલ પૂજા કરવા વાળી હતી. અત્યારે પણ હાલમાં ભાવનગર તેમજ વરતેજમાં થણે ઠેકાણે ભાવસાર સ્ત્રીવર્ગ પૂજા કર્યા વિના જન્મતો પણ નથી. હવે તે મદના નિર્વિધનપણે વર્ધમાન તપને કરતી હતી. એવા સમયની અંદર પૂર્વકર્માનુયોગે કોઈ એક વ્યંતર આવીને તેના તપને ધિક્કારવા લાગ્યો. તે ઉપરાંત તેના ઉપર દેહીપ્યમાન અગ્નિજવાળા મૂકી છતાં પણ પવિત્ર એવી મદના ચલાયમાન થઈ નહિ, અને થોડા વખતમાં પોતે સ્વર્ગનાં સુખ ભોગવવા લાગી હોય નહીં શું ? એવું અનુભવતી દુનિયામાં બહાર થયું. આ ઉપરથી પણ પૂરવાર થાય છે કે ભાવ-સારવર્ગ પૂર્વે જૈનજીવેતાંબર મૂર્તિપૂજક ધર્મનું યથાર્થ રીતે પાલન કરતા આવ્યા છે. ભાવનગર જેવામાં પણ વર્ધમાન તપ હાલ હયાતિ ધરાવે છે. પંચાસજી મહારાજ ભક્તિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિ મહારાજ કાંચનવિજયજી મહારાજનાં ગૃહસ્થીપણાના માતૃશ્રીએ વર્ધમાન તપ શરૂ કરેલો છે. તે મોબુદ છે.

આ ઉપરથી દરેક સાધુ સાધવીજીઓને વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે ભાવ-સાર વર્ગ જે જૈનેતર બની ગયેલા છે, તેઓને ધર્મનું યથાર્થ સ્વરૂપ સમજવી પોતાને સ્થાનકે લાવવા પૂરતો ચત્ન કરશોજી. તા. ૮-૭-૨૬ ॥ એવં શાંતિ ॥

(લેખક એક જૈન મુનિ)

વર્તમાન સમાચાર.

શહેર પાલનપુરમાં શ્રીમાન આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ મહારાજના વિદ્વાન શિષ્ય પંચાસજી શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજ વગેરે મુનિવરો ધિરાજમાન છે. તેઓશ્રીના અધ્યક્ષ-પણા નીચે ગયા જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ પ્રાતઃસ્મરણીય સ્વર્ગવાસી શ્રી વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતી શ્રી ચતુર્વિધ સંધે દાઢમાઢથી ઉજવી હતી. જેઠ શુદ્ધ ૩ ના રોજ મુનિશ્રી શિવવિજયજી તથા મુનિ શ્રી શિલવિજયજીને વડી દીક્ષા આપવામાં આવી હતી.

*

*

*

પાદરા-જીલ્લા ગુજરાતમાં શાંતમર્તિ શ્રીમાન હંસવિજયજી મહારાજ તથા પંચાસજી શ્રી સંપત્તવિજયજી મહારાજ વગેરે મુનિરાજો ધિરાજમાન છે. જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ કૃપાળુ શ્રી હંસવિજયજીના મહારાજ અધ્યક્ષપણા નીચે ગુજરાત શ્રી આત્મારામજી મહારાજ (સૂરી-શ્વરજી) ની જયંતી શ્રી સંધે ઉજવી હતી. અધ્યક્ષસ્થાને ધિરાજતા મહારાજશ્રીએ ગુજરા-જનું બોધદાયક ચરિત્ર કહી બતાવ્યું હતું. બપોરના શ્રી ગિરનાર તીર્થની પૂજા જિનાલયમાં ભણાવવામાં આવી હતી.

જેઠ શુદ્ધ ૧૩ ના રોજ મુનિશ્રી રમણિકવિજયજી તથા બે સાધ્વીજી મહારાજને વડી દીક્ષા

૩૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપવામાં આવી હતી. પૂજા-પ્રભાવના વગેરે થયા હતા. અમદાવાદ-જાંજીર-સુરત-વડોદરા વગેરે સ્થળેથી અનેક જૈન ભાષ્યો અને પદ્ધતિ લાભ લેવા આવ્યા હતા—

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ-પાલીતાણા.

આ સંસ્થા વિશે ઉલ્લેખ કરતાં મને પરમોદ્દાસ થાય છે. આ સંસ્થા ન્યારથી હસ્તીમાં આવી ત્યારથી તે આજની સુધીમાં તે ઉત્તરોત્તર પોતાની પ્રગતિમાં વૃદ્ધિગત થયેલી છે, અર્થાત્ તે બીજામાંથી વૃદ્ધિરૂપે થઈ છે, અને તેના સંચાલકોના તેની પાછળ સતત પ્રયાસ તથા દેખરેખ અને શ્રી સંઘની તે પ્રત્યે સહાનુભૂતિ જોતાં તે વૃદ્ધ ભવિષ્યમાં નવપક્ષનીત થવાની દરેક રીતે આશા રાખે છે. આ જોઈ દરેક સાધર્મિ અધુજોને તે પરત્વે માનની દૃષ્ટિ ઉપસ્થિત થયા વિના રહેશે નહિ. આ સંસ્થાની સ્થાપના સં. ૧૯૬૮ ની સાલમાં પરમપૂજ્ય પુણ્યાત્મા ચારિત્રચુડામણી શ્રી ચારિત્રવિજયજી મહારાજના મુખ્યારેક હસ્તે થયેલી છે. સં. ૧૯૬૮ ના ભયંકર દુર્ભિક્ષ સમયે આપણા સીંગતા સ્વામીભાષ્યોને દુષ્કાળની ભયંકર જ્વાળામાંથી બચાવવા તેમજ સાધન, સ્થિતિ અને સગવડના અભાવે તેમને કેળવણીથી બેનસીબ રહેતાં બચાવી તેમની શારિરીક, માનસિક અને અધ્યાત્મિક શક્તિઓનો વિકાસ કરી શાસનની ઉત્ક્રાંતિ કરવાના શુભાશયથી આ સંસ્થાનું સ્થાપન થયેલું છે. આ સંસ્થામાં પ્રથમ સંસ્કૃત, પ્રાકૃત અને ધાર્મિક જ્ઞાન શીખવવામાં આવતું હતું, અને તેનું નામ શ્રી યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત-પ્રાકૃત પાઠશાળા બોર્ડીંગ રાખવામાં આવ્યું હતું, આથી વ્યવહારિક જ્ઞાનના અભાવે મોટી સંખ્યામાં વિદ્યાર્થીઓ લાભ લઈ શકતા નહોતા, તેમ વિદ્યાર્થીઓની પણ અવારનવાર ફેરબદલી થયા કરતી હતી. અને જોઈએ તેવું સંતોષકારક પરિણામ ન જણાતા ન્યારે આ સંસ્થાની લગામ હાલની કમીટીના સંચાલકોના હાથમાં આવી ત્યારે તેમણે આ સંસ્થાના ધ્યેયને વિસ્તૃત કરી સાથે વ્યવહારિક કેળવણીને અવકાશ આપી આ સંસ્થાનું નામ શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ રાખ્યું. વળી આ સંસ્થાના નામ પરિધાનમાં બીજાને પણ આશય અંતર્ગત છે, અને તે એ કે એક તો આ સંસ્થા પૂજ્ય ગુરુવર્ય શ્રી ચારિત્રવિજયજીના સુહૃસ્તથી ઉત્પન્ન થયેલી છે, અને દ્વિતીય આશય એ છે કે સદ્ગત આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિશ્વરજીની બ્રહ્મા વખતથી એક જૈન ગુરુકુળ સ્થાપવાની તીવ્ર અભિલાષા તેમના સુહૃદ્યાકાશમાં પ્રવર્તતી હતી, તેથી ન્યારે આ સંસ્થાના સંજોગોવશાત્ પાયા હ્યમયવાથી મહુમ ચારિત્રવિજયજી મહારાજે પુનરોદ્ધાર કરવા સદ્ગત આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજીને કહ્યું. તે વખતે સદ્ગત આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિજીએ શ્રાદ્ધગુણસંપન્ન, શાસનપ્રેમી તેમના પરમ શ્રદ્ધાળુ ભક્ત શેઠ શ્રી જીવણચંદભાઈ ધરમચંદ ઝવેરી તથા શેઠ લલ્લુભાઈ કરમચંદને આ સંસ્થાનો બાર ઉપાડી લઈ તેને જૈન ગુરુકુળ નામ આપવાની હૃદયાનુગત અભિલાષા પ્રગટ કરી. તેથી તે શ્રદ્ધાળુ ભક્તોએ ગુરુશ્રીની ઇચ્છાને અનુસરી આ સંસ્થાનું નામ શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ રાખ્યું, અને સારા પ્રતિષ્ઠિત કુલીન સદ્ગૃહસ્થોની વ્યવસ્થા માટે કમીટી નીમી. આ સંસ્થાનો સઘળો કારભાર સ્વહસ્ત લીધો. આ સંસ્થાના સં. ૧૯૮૦ ની સાલ સુધીના રિપોર્ટો બહાર પડી ચૂક્યા છે. તે ઉપરથી તેના કાર્યની રૂપરેખા વાંચકવર્ગને વિદિત થયેલી હશે, અને તેનો સં. ૧૯૮૧ ની સાલનો રિપોર્ટ થોડા સમયમાં વાંચકના હરકમળમાં મુકવામાં આવશે.

વર્તમાન સમાચાર.

૩૦૧

તેના વાંચન-પરિશિલનથી તેની કાર્યની વાંચકૃદને જાણી થયા સિવાય રહેશે નહિ. આ સંસ્થાનો વિગતવાર રિપોર્ટ થોડા વખતમાં બહાર પડનાર છે. એટલે તે સંબંધમાં વધુ ન લખતાં આ સંસ્થાના મહુર્મ સંસ્થાપક પૂજ્ય શ્રી ચારિત્રવિજયજી મહારાજનો આ સંસ્થા પ્રતિનો અવિશ્રાંત ઉદ્યોગ, અથાગ પરિશ્રમ અને પરમાર્થપરાયણતા સંબંધી એ શબ્દ લખવા ઉચિત ધારું છું. આ સંસ્થાનું અત્યારે જે સ્વરૂપ જોઈએ છીએ તે મહુર્મ પૂજ્ય તેના સંસ્થાપક ચારિત્રવિજયજી મહારાજના ભગીરથ પ્રયાસ અને સંસ્થા પરત્વે અપ્રતિમ સ્નેહનું જ તે પરિણામ છે. આ સંસ્થાથી શાસનસેવાના જે લાભો સંપાદન થયા છે, તે સર્વમાં મુખ્યરૂપે તો તેમના રત્નતુલ્ય, રત્નત્રય શિષ્યો છે. જેઓના નામ દર્શનવિજયજી, ન્યાયવિજયજી તથા ચારિત્રવિજયજી છે. જેઓની શાસનસેવા અત્યારે આપણી સમસ્ત સમાજમાં પ્રસરી રહેલી છે, તેઓ વિદ્વાન લેખક તેમજ પ્રસિદ્ધવક્તા છે. તેમનાથી જે શાસનની ઉત્ક્રાંતિ થાય છે તેના મૂળ નિમિત્તભૂત આ સંસ્થા છે, કારણ કે આ સંસ્થામાં રહી તેઓએ સદ્જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું અને તેના પ્રભાવેજ તેઓશ્રીએ સંયમમાર્ગનું પરિધાન કરી શાસનને ઉજ્જવળ કરી રહ્યા છે. આ સંસ્થાની ભરમોખરાની વિશાળ જગ્યાની પ્રાપ્તિના સંબંધમાં જ્યારે આપણે વિચાર કરીશું ત્યારે આપણને તેના મહુર્મ સંસ્થાપક શ્રી ચારિત્રવિજયજી મહારાજ પરત્વે આનંદના અધુ ઝર્યા સિવાય રહેશે નહિ. તેમના અતૂલ પરાક્રમ પરમાર્થ પરાયણતા અને રાજ્યભક્તિનું તે લાક્ષણિક જ્વલંત દર્શાવ છે. સં. ૧૯૬૬ ની સાલમાં પાલીતાણામાં ભયંકર જળપ્રકોપ થયો હતો, અને જે હોનારતમાં ઘણુંજ નુકશાન થયું હતું. આ ભયંકર જળપ્રકોપ વખતે મોતના મુખમાં ઉભારાહી પરમોપગારી સદ્ગત સદ્ગુરુ ચારિત્રવિજયજી મહારાજે આ પાઠશાળાના ગૃહથી તે સામેના આવાસે ગૃહસુધી દોરડાઓ બંધાવી અનેક આત્માઓની જીંદગી પાણીના પુર જોસમાં તણાતી બચાવી લીધી હતી અને જળ પ્રકોપના ભોગ થતાં ઘણાં પશુઓને પણ બચાવ્યા હતાં. આ તેમના ભગીરથ અને અતૂલ પરાક્રમથી ખુશી થઈ તેમની બળવેલી રાજ્યભક્તિને લઈને તેમની ઇચ્છાનુસાર દયાળુ દીક્ષસોજ સ્ટ્રોંગસાહેબે આ વિશાળ જમીનનો મહારાજશ્રીને પેટો કરી આપી આપણી સમાજ ઉપર એક અપૂર્વ ઉપકાર કર્યો છે. છેવટ પૂણીહુતિ કરતાં જણાવવાની રજા લઉં છું કે જ્યારે આપણી કોમની ઉન્નતિ અર્થે આવા મહાન સદ્ગુરુઓ પોતાના જતના આવા ભોગ આપશે ત્યારેજ શાસનની ઉન્નતિ નજીક છે. જોન શાસનનો ઉદ્ધાર, આહીંત પ્રભુના ઝાલાં સંતાનો-પરમપૂજ્ય મુનિવરોથી થયો છે. અને ભવિષ્યમાં પણ યશે એવું ઇચ્છું છું. આશા છે કે આપણો પરમ પૂજ્ય મુનિવર્ગ તથા સાધ્વીજી વર્ગ તથા શ્રી સંઘનો આબાળ વૃદ્ધ વર્ગ આ સંસ્થાને અમીદષ્ટિથી નીહાળશે, અને તેને યથાશક્તિ મદદ કરી તેના સંચાલકોને પ્રોત્સાહન આપશે એવું અંતરથી ઇચ્છી વીરમું છું.

× તા. ૬. હાલ ગુરૂજીમાં ૧૦૨ વિદ્યાર્થીઓની હાજરી છે. પરિક્ષાનું પરિણામ ૮૯ ટકા આપ્યું છે.—

લી. સેવક,

શંકરલાલ ડાહ્યાભાઈ.

સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ ય. વિ. જોન ગુરૂજી-પાલીતાણા.

૩૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ મેનેજીંગ કમીટીની મીટીંગો.

શેડ જીવજીવ્યંદ ધરમચંદ અને શેડ દેવીદાસ કાનજીના પ્રમુખપણા નીચે શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ મેનેજીંગ કમીટીની બે મીટીંગો તા. ૨૦-૫-૨૬ તથા તા. ૭-૭-૨૬ ના રોજ સંસ્થાની ઑફિસમાં ભરવામાં આવી હતી. જેમાં નીચે મુજબ કામકાજ થયું હતું.

(૧) મુનિ મહારાજ દર્શનવિજયજી અને શ્રી અજીતસાગર સરિજીનો પત્ર પોતપોતાના પુસ્તક સંગ્રહને ગુરુકુળમાં આપવા અને “ શ્રી ચારિત્ર બુદ્ધિજ્ઞાન મંદિર ” નામનું પુસ્તકાલય ગુરુકુળમાં સ્થાપવા માટેનો પત્ર રજુ કરવામાં આવ્યો હતો. તેમાં જણાવેલી સરતો સાથે આ બાબત સ્વીકારવામાં આવી તથા તે માટે યોગ્ય નીયમો ઘડી કાઢવા માટે ત્રણ ગૃહસ્થોની કમીટી નીમવામાં આવી.

(૨) શેડ સાહેબ સારાભાઈ મગનભાઈ મોદી પ્રા. કેળવણી લોન ફંડની રૂ. ૧૦૦૦૦) એકે દસ હજારની રકમે તેઓ તરફથી આવી ગઈ હોવાથી તેઓને તે ફંડની સરત મુજબ પેટ્રન તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યા તથા નિયમ મુજબ તેઓનો ફોટો તૈયાર કરાવી ગુરુકુળમાં યોગ્ય સ્થળે મુકવો. અને આ રકમને કોઈ એકમાં અથવા તો સંદર જમીનગીરીમાં ચાર ગૃહસ્થોના નામે રોકવા હતું.

(૩) પાલીતાણામાં ગુરુકુળમાં ચાલતી સ્કૂલ માટે કેળવણીના અંગે પાંચ ગૃહસ્થોની તેમાં બે મુંબઈના અને ત્રણ ભાવનગરના મળી એક એડવાઇઝરી કમીટી નીમવામાં આવી.

(૪) ગુરુકુળના મદદગારો (પેટ્રન. લાઇફ મેમ્બર વીજેરે) ને આભારપત્ર માકલાવવાને એક સારો આભાર પત્ર તૈયાર કરવાને હતું.

(૫) ગુરુકુળમાં અભ્યાસ કરતા વિદ્યાર્થી જ્યાંતિલાલ હડિસંગને આર્ટ લાઇન શીખવા માટે, મુંબઈ અથવા તો અમદાવાદમાં યોગ્ય સ્થાને દાખલ કરાવવા હતું.

(૬) જૈન પત્રમાં ગુરુકુળની માસિક હકીકત પ્રગટ કરવા એક પેઇજ રોકવા હતું.

(૭) ધાર્મિક શિક્ષણ વિશેષ ઉચ્ચ પ્રકારે આપવાની યોજના થાય તો એક વધારાના શિક્ષકના માસિક રૂ. ૫૦) આપવા એક વરસ સુધી, શેડ સારાભાઈ મ. મોદીએ ઇચ્છા જતાવી જેની નોંધ લેવામાં આવી.

(૮) વિદ્યાર્થીઓની આવેલી અરજીઓ પૈકી માસિક રૂ. ૧૦) આપવા વાળી પાંચ, રૂ. ૫) વાળી છ, અને શેડ સારાભાઈ મ. મોદી સ્કોલર તરીકે સ્ટ્રી નવ, કુલ વીસ વિદ્યાર્થીઓની અરજીઓ પાસ કરવામાં આવી.

(૯) શેડ જીવજીવ્યંદ ધરમચંદ તરફથી એક ધાતુની પ્રતિમા, તથા ધાતુનો ચૈરાવત હાથી, ગુરુકુળને ભેટ અપાશે જેની નોંધ લેવામાં આવી.

(૧૦) હાલના વિકટ પ્રસંગે મદદ મેળવવા માટે યોગ્ય વિચાર કરવામાં આવ્યો

અંથાવલોકન.

૩૦૩

અંથાવલોકન.

શ્રી માળવા, મેવાડ જીર્ણોદ્ધાર કમીટી મુંબઈ. સં. ૧૯૮૦-૮૧-૮૨ ના

માહ શુદ્ધ ૧૫ સુધીના વિગતવાર રીપોર્ટ—

આ રીપોર્ટ વાંચતાં જણાય છે કે તેના સેક્રેટરીઓ શેઠ ગોવિંદજી ખુશાલચંદ તથા શેઠ રણછોડભાઈ રાઈચંદ ઝવેરી જાતિભોગ અને પૂર્ણ ખંતથી આ જીર્ણોદ્ધારનું કાર્ય કરે છે જેથી તેઓ ધન્યવાદને પાત્ર છે. શરૂઆતમાં સ્વર્ગવાસી શેઠ મોતીલાલ મૂળજીભાઈની મેહેનત પણ સ્તુતિપાત્ર હતી અને આ ખાતાને જોકે તેમની ખોટ પડી છે છતાં ઉપરોક્ત સેક્રેટરી સાહેબો અને કાર્યવાહક કમીટીનો પ્રયત્ન આ રીપોર્ટ વાંચતા ધન્યવાદને પાત્ર છે. માળવા મેવાડમાં રેલવેની તેમજ રેલવે વગરની મુસાફરી કરી ઘણા સ્થળેએ ઉદ્ધાર કરવા જેવા સ્થળો જોઈ, ત્યાં ત્યાં કમીટી નીમી યોગ્ય ખર્ચની અરજીઓ લઈ મંજૂરી આપેલ છે અને કાર્ય ચાલુ છે. આવા જીર્ણોદ્ધારના કામમાં લાખો રૂપિયાની જરૂર છે. અને આ ખાતાની કમીટી અને સેક્રેટરીઓનો પ્રયત્ન પણ ઉત્તમ છે, જેથી જૈન કોમે પોતાની લક્ષ્મીનો સફળ ઉપયોગ આ ખાતાને પૂર્ણ સહાય આપી કરવાનો છે. સંસ્થાનો વહિવટ ઉત્તમ છે વ્યવસ્થા સંતોષકારક છે અને હિસાબ તો ચોખ્ખો હોય તેમાં નવાઈ કેમ હોઈ શકે? કારણ કે કાર્ય કરનાર બંધુઓ શ્રીમંત ડાંગણીવાળા અને તન, મન અને ધનનો ભોગ આ ખાતાને આપનારા છે એમ આ રીપોર્ટ ઉપરથી જણાય છે. દરેક જૈનબંધુને અને દરેક શહેરના શ્રી સંઘને નમ્ર સુચના છે કે આ ખાતાને આર્થિક સહાય જરૂર આપવી. અમો આ ખાતાના કાર્યવાહકોની ઇચ્છા પૂર્ણ થાય તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શેઠ ધરમચંદ ઉદેચંદ જૈન એજ્યુકેશન ફંડનો રીપોર્ટ તથા હિસાબ (સને ૧૯૧૭ થી ૧૯૨૫ સુધી આઠ વર્ષનો) અમોને મળ્યો છે—આર્થિક મદદના અભાવે જૈન શ્વે-તાંબર મુર્તિપૂજક વિદ્યાર્થીઓ પોતાનો અભ્યાસ આગળ વધારી શકતા નથી, તેવું શેઠ ધરમચંદ ઉદેચંદ મુરત નિવાસીના સુપુત્રો શેઠ જીવનચંદ ધરમચંદ વગેરેને જણાતાં પોતાના પિતાના સ્મારક નિમિત્તે તે નામ આપી રૂ. ૬૦૦૦૦) સાથે હજારની રકમ સં. ૧૯૧૭ ની સાલમાં એક રકમ અલગ કાઢી વહીવટ કરવા સાત ટ્રસ્ટીઓ નીમી ટ્રસ્ટીડ કરીને તે વિદ્યાર્થીઓને કેળવણીના ઉત્તેજન અર્થે સોંપી દીધી. સાથે સ્ત્રી કેળવણીના ઉત્તેજન માટે પણ શેઠ જીવનચંદ લલુભાઈની કું. તરફથી પણ એક ફંડ ટ્રસ્ટીઓને સોંપવામાં આવ્યું છે. જેથી તે ફંડમાંથી લોન સ્વરૂપમાં અનેક વિદ્યાર્થીઓને નાણા ધીર્યાં છે, ધીરે છે, જેમાંથી ઉચ્ચ કેળવણી—મેરીસ્ટર—એલ. એમ. એન્ડ. એસ—સોલીસીટર—વગેરે લઈ આવે યાને વિલાયત જઈ પાસ થયેલા આર જૈન બંધુઓ અને આઠ જહેનો શિક્ષક અને નર્સની પરિક્ષામાં પસાર થયેલ છે—જે વિગતવાર હકીકત આ રીપોર્ટ વાંચવાથી જણાય છે. આ ફંડનો હિસાબ ચોખ્ખવટવાળો અને

૩૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વ્યવસ્થા સુંદર છે, તેથીજ આવી ઉંચી ડીગ્રી મેળવી કેટલાક બહેન અને બંધુઓ ઉચ્ચ કેળવણી લેવા પામ્યા છે. જમાનાને અનુસરતું ઉચ્ચ કાર્ય હોય તેનો જન્મ આપનારાઓ ધન્યવાદને પાત્ર છે. અમે તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

“ નલવિલાસ નાટક ”

આ ગ્રંથ શ્રી સેન્દ્રલ લાઘણેરી વડોદરા તરફથી સીરીઝના ૨૯ માં નંબર તરીકે પ્રકટ થયેલ છે. નામદાર શ્રી ગાયકવાડ સરકાર સાહિત્ય રસિક હોવાથી તેમની સ્ટેટ લાઘણેરી તરફથી પ્રકટ થતી સંસ્કૃત સીરીઝ તરીકે અનેક ઉત્તમ ગ્રંથો પ્રકટ થયેલ છે. તે પૈકીનો હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ આ છેલ્લો ગ્રંથ છે. શ્રીમાન હેમચંદ્રાચાર્યના પદ્ધતિ શ્રીરામચંદ્ર-સૂરિએ બારમા સૈકાના અંતમાં અથવા તેરમા સૈકાની શરૂઆતમાં આ ગ્રંથ રચેલ છે, તેના અનેક પ્રમાણો બીજાગ્રંથની સાધતો અને શ્રી રામચંદ્રસૂરિનો જીવનકાળ ઐતિહાસિક દષ્ટિએ, ઘણાજ શ્રમથી સંશોધન કરી આ ગ્રંથની પ્રસ્તાવનામાં ભાઈ લાલચંદ ભગવાનદાસ ગાંધી જેઓ આ સેન્દ્રલ લાઘણેરી વડોદરામાં શ્રીગાયકવાડ સરકાર તરફથી જૈન પંડિત તરીકે નીમાયેલ છે તેમણે બતાવેલ છે. તેઓનું માગધી સંસ્કૃત જ્ઞાન વિશાળ હોઈનેજ કાષ્ઠપણુ ગ્રંથકે તેના કર્તાનો પરિચય ઇતિહાસિક દષ્ટિએ પ્રમાણભૂત આલેખી શકે છે. સિવાય આ નલવિલાસ નાટકની પ્રસ્તાવનામાં નલ રાજા વિષે જૈન અને જૈનેતર કવિવરોએ કાવ્ય-કથા-ચમ્પુ, નાટક વગેરે અનેક જુદા જુદા નામોથી રચના કરેલી છે, તેને નલ સાહિત્યનું નામ આપી તે સર્વે કૃતિના રચનાર કવિવરોના અને કૃતિના નામો અને તેના ચરિત્રના ભેદ પણુ આ પ્રસ્તાવનામાં આપેલ છે, વળી આ નલવિલાસ નાટકનું માધુર્ય રચના કેવી ઉચ્ચ કાઠીની છે, તે તેમ જ સાથે મહાકવિ રામચંદ્રસૂરિનું જીવન ચરિત્ર તેઓની કૃતિના અન્ય ગ્રંથો વગેરે બહુજ વિદ્વાતથી સપ્રમાણુ અને ઇતિહાસિક દષ્ટિએ લખી ગ્રંથની મહત્વતામાં પંડિત લાલચંદભાઈએ વૃદ્ધિ કરી છે આ ગ્રંથ સંસ્કૃત હોવાથી તે ભાષાના જાણકાર માટે પ્રસ્તાવના ખાસ વાંચવા જેવી છે. ગ્રંથ તો મહા કવિવર શ્રી રામચંદ્રસૂરિનો બતાવેલ હોવાથી તે કૃતિ ઉત્તમ હોય તેમાં કહેવાપણુ હોયજ નહિ, શ્રીમાન ગાયકવાડ સરકારે પંડિત લાલચંદભાઈ જેવા અનેક વિદ્વાનોને આવા સાહિત્ય પ્રકટન માટે રાખેલા છે, તેથીજ આવા સાહિત્યના ગ્રંથો પ્રકટ થાય છે-જૈન સમાજે પણ પોતાનું ઐતિહાસિક સાહિત્ય અખૂટ અને બહોલા પ્રમાણુમાંજ છે તે દુનીયાને બતાવવા, તેને પ્રકટ કરવા આવા બંધુ લાલચંદ ભગવાનદાસ પંડિત જેવા વિદ્વાનોને રોકી સાહિત્ય બહાર મૂકી અનેક જૈનેતર દર્શનોને-જનસમાજને ચકિત કરવાની જરૂર છે.

૩ શ્રી અંબડ ચરિત્ર—શેઠ નારણજી ભાણુભાઈ તરફથી ભેટ.

परोपकाराय सतां विभूतयः

विद्याप्रेमी आचार्य श्रीमद्विजयवल्लभसूरीश्वरजी महाराजके शुभ नामको कौन जैन बच्चा नहीं जानता ? जैन समाज की भलाई के लिये आपने श्री महावीर जैन विद्यालय, मुंबई तथा आत्मानंद जैनगुरुकुल पंजाब, आदि कई एक संस्था स्थापन करवा कर अपने शुभ नाम को यथार्थ कर दिखलाया है ।

आपने जैन समाजपर जो जो उपकार किये हैं, उसको वह कभी भी नहीं भूल सक्ता ।

हमारे बडोत निवासी जनोंपर उपकार करनेकी ईच्छासे बनोलीसे विहार कर आषाढ कृष्ण पंचमीको यहां “ बडोत ” पधारे ।

जनताने आपका स्वागत बडे ही प्रेमसे धूमधामपूर्वक किया ।

प्रियपाठक वर्ग ! आप यह शुभ समाचार सुन कर बडे ही खुश होंगे कि यहां श्वेतांबर जैन समाजके दो-तीन ही घर थे, परंतु अब विद्वान आचार्य महाराजश्रीजीके शुभागमनसे तथा विनोली निवासी लाला श्रीचंदजी अग्रवाल गोहल गोत्रीयके प्रयत्नसे २० बीससे अधिक घर हुये हैं । संभव है कि और भी कई एक घर होवेंगे ।

आपने अनेक कष्ट सहन करके हमको सत्य मार्ग पर चलाया है । इसका बदला हम इस भवमें तो क्या परंतु अनेक भवोंमें भी नहीं दे सक्ते गुरुदेव ! हम आपकी दयालुताका कहां तक वर्णन करें ? देहलीसे चौमासे की विनंती करनेके लिये श्रावक समुदाय विनोलीमें आया था, और यहां भी आपके चरणोंमें हाजिर हुवा था मगर आपने हम गरिब नूतन श्रावकों की विनंती मंजूर फरमा कर यहां ही (बडोत-यू० पी०) चातुर्मास करना निश्चित किया ।

हमारे प्रबल पुन्योदयसे श्वेताम्बर जैन साधुओंके चातुर्मासका लाभ हमको प्रथम ही मीला है । धन्य हैं आप महात्माओंको जो बडे बडे शहरों की विनंती भी ना मंजूर फरमा कर इस छोटेसे कस्बेमें अनेक तकलीफा सहन करके अपने सच्चे साधुत्वको दीपाया है । इतना ही नहीं बल्के परोपकाराय सतां विभूतयः इस सुप्रसिद्ध कहावतको सत्य कर दीखलाया है ।

आपकी सेवामें आपके ही शिष्य प्रशिष्यादि पांच साधु हैं

तपस्वीजीश्री गुणविजयजी महाराज, मुनिश्री समुद्रविजयजी, मुनिश्री सागरविजयजी, मुनिश्री विशुद्धविजयजी मुनिश्री विकासविजयजी ॥

लि० आपका—गिरिलाल जैन अग्रवाल विनोलीवाला.

=ખાસ ખરીદો ને લાભ લ્યો=

આ સભા તરફથી બહાર પડેલા ઉત્તમોત્તમ ગુજરાતી પુસ્તકો.

૧ શ્રી જૈન તત્ત્વાદર્શ (શાસ્ત્રી)	૫-૦-૦	૨૫ પ્રકરણ પુષ્પમાલા બીજું સ્તન	૦-૮-૦
૨ નવતત્ત્વનો સુંદર ભોધ	૦-૧૦-૦	૨૬ અનુયોગદ્વાર સ્તવ	૦-૮-૦
૩ જીવવિચાર વૃત્તિ	૦-૬-૦	૨૭ અધ્યાત્મમત પરીક્ષા	૦-૪-૦
૪ જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર	૦-૮-૦	૨૮ ગુરુગુણ છત્રીશી	૦-૮-૦
૫ જૈનતત્ત્વસાર મૂળ તથા ભાષાંતર	૦-૬-૦	૨૯ શ્રી શત્રુંજય તીર્થ સ્તવનાવલી	૦-૫-૦
૬ દંડક વિચાર વૃત્તિ મૂળ. અવચૂરિ	૦-૮-૦	૩૦ જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ (જ્ઞાનસાર અષ્ટક ગદ્ય, પદ્ય. અનુવાદ સહિત)	૦-૧૨-૦
૭ નયમાર્ગદર્શક	૦-૧૨-૦	૩૧ શ્રી ઉપદેશ સમીતિકા	૧-૦-૦
૮ હંસવિનોદ (શાસ્ત્રી)	૦-૧૨-૦	૩૨ સંબોધ સિત્તરી	૧-૦-૦
૯ કુમાર વિહાર શતક. મૂળ. અવચૂરિ અને ભાષાંતર સાથે (શાસ્ત્રી)	૧-૮-૦	૩૩ ગુણુમાલા (પંચપરમેષ્ઠિના ૧૦૮ ગુણુનું વર્ણન અનેક કથાઓ સહિત)	૧-૮-૦
૧૦ પ્રકરણ સંગ્રહ	૦-૪-૦	૩૪ સુમુખનૃપાદિ કથા.	૧-૦-૦
૧૧ નવ્વાણું પ્રકારી પૂજા અર્થ સહિત	૦-૮-૦	૩૫ આદર્શ સ્ત્રી સ્તનો	૧-૦-૦
૧૨ આત્મવલ્લભ સ્તવનાવલી	૦-૬-૦	૩૬ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર.	૨-૦-૦
૧૩ મોક્ષપદ સોપાન	૦-૧૨-૦	૩૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૧ ભો. ૨-૦-૦	૨-૦-૦
૧૪ પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાલા (શાસ્ત્રી)	૦-૧૪-૦	૩૮ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨ ભો. ૨-૮-૦	૨-૮-૦
૧૫ શ્રાવક કલ્પતરુ	૦-૬-૦	૩૯ શ્રી દાન પ્રદીપ	૩-૦-૦
૧૬ આત્મપ્રભોધ ગ્રંથ (શાસ્ત્રી)	૨-૮-૦	૪૦ શ્રી નવપદ્મ પૂજા અર્થ કુટનોટ સહિત	૧-૪-૦
૧૭ આત્મવલ્લભ પૂજા સંગ્રહ	૧-૮-૦	૪૧ શ્રી કાવ્ય સુધાકર	૨-૮-૦
૧૮ પ્રકરણ પુષ્પમાલા પ્રથમ પુષ્પ	૦-૬-૦	૪૨ શ્રી ધર્મસ્તન પ્રકરણ	૧-૦-૦
૧૯ જંબુસ્વામી ચરિત્ર	૦-૮-૦	૪૩ શ્રી આચારોપદેશ (રેશમી પાકું કપડાનું આધારીમ)	૦-૮-૦
૨૦ જૈન ગ્રંથ ગાઇડ (ગુજરાતી)	૧-૦-૦	૪૪ કુમારપાળ પ્રાંતભોધ	છપાય છે.
૨૧ તપોસ્તન મહોદ્ધિ ભાગ ૧-૨ તમામ તપ વિધિ સાથે	૧-૦-૦	૪૫ ધર્મ બીન્દુ (આજીવી બીજ)	,,
૨૨ સમ્યક્ત્વ સ્તવ	૦-૪-૦	૪૬ શ્રી પંચપ્રતિક્રમણ અર્થ સહીત	,,
૨૩ ચંપકમાળા ચરિત્ર	૦-૮-૦	૪૭ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	,,
૨૪ શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી ,,	૧-૦-૦		

લખો—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

શ્રી શત્રુંજય તીર્થ કેસનો ફેસલો.

આ પરમ પવિત્ર તીર્થ સંબંધીનો કેસ એજન્ટ ટુ ધી ગવર્નર જનરલ પાસે ચાલતો હતો, તેનો ફેસલો તેમણે (દર વર્ષે એક લાખ રૂપિયા આપણે આપવા અને દશ વર્ષની બંધી એ વગેરે એ રીતે) ન્યાયના ધેરણથી વિરુદ્ધ આપણા ગેરલાભમાં આપ્યો છે. હવે આપણું કર્તવ્ય એ છે જે કાયદેસર લડત ઉપરની કોર્ટમાં આગળ ચલાવવી અને શ્રી સંઘ જ્યાં સુધી ફરમાન ન કરે ત્યાંસુધી શ્રી શત્રુંજય યાત્રા કરવા જવનું દરેક જાણે બંધ રાખવું અને જપ-તપ નિયમ વગેરે કરવું અને આધ્યાત્મિક દેવોની પ્રાર્થના કરવી કે જેથી જલદીથી બ્યજખી ન્યાય મળે-હક્કનું રક્ષણ થાય શાંતિ થાય.

આ ફેસલાના સમાચાર શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની કમીટીથી અત્રે મળતાં ત્રીસંઘને અતિશય ખેદ થયો હતો. ખેદ પ્રદર્શિત કરવા અને ઉપર પ્રમાણે યાત્રા કરવા નહીં જવા વગેરે ફરિયાદ થયા હતા. કાળા વાવટા સહિત શ્રી સંઘનું સરઘસ ભારે શોક-દિલગીરી સહિત આખા શહેરમાં ફરી શ્રી દાદાસાહેબના જનાલયમાં પ્રાર્થના કરી વિખરાયું હતું.

વાંચનાર પ્રેમી બંધુઓ ખાસ ખરીદીને ઉત્તમ લાભ લેશે.

૧ પંચપરમેષ્ઠી ગુણમાળા.	૧-૮-૦	૧૦ શ્રી ઉપદેશ સમિકા ઐતિહાસિક	
૨ સુમુખનૃપાદ કથા.	૧-૦-૦	કથા ગ્રંથ.	૧-૦-૦
૩ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર.	૨-૦-૦	૧૧ શ્રીવિવિધ પૂજા સંગ્રહ.	૧-૮-૦
૪ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ લો.	૨-૦-૦	૧૨ આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો.	૧-૦-૦
૫ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ખીજે ભાગ.	૨-૮-૦	૧૩ શ્રી દાન પ્રદીપ-દાનનું અદ્ભુત	
૬ આત્મ પ્રત્યાધ.	૨-૮-૦	કથાઓ સાહિત વર્ણન.	૩-૦-૦
૭ શ્રી જંજુરવામી ચરિત્ર.	૦-૮-૦	૧૪ નવપદ પૂજા અર્થ સહિત	૧-૪-૦
૮ શ્રીચંપકમાલા સતી આદર્શ ચરિત્ર	૦-૮-૦	૧૫ કાવ્ય સુધાકર	૨-૮-૦
૯ સંબોધસત્તરી-જૈનતત્ત્વજ્ઞાનનો		૧૬ ધર્મરત્ન પ્રકરણ.	૧-૦-૦
અપૂર્વ ગ્રંથ.	૧-૦-૦	૧૭ આચારોપદેશ.	૦-૮-૦

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (ભાષાંતર).

ભાગ ૧ લો તથા ભાગ ૨ જો.

(અનુવાદક:—આચાર્ય મહારાજ શ્રી અણ્ણતસાગરજી.)

પ્રભુના કલ્યાણકા અને દેવોએ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ ભક્તિનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન શ્રીસુપાર્શ્વનાથ પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી અનેક સ્થળે વિચરી ભવ્યજીવોને આપેલ ઉપદેશ, અનેક કથાઓ, શ્રાવક જનોને પાળવા લાયક પ્રતો અને તેના અતિચારો વિગેરેનું વર્ણન ઘણુંજ વિશાળ રીતે આપેલ છે. આ કથાના ગ્રંથોમાં શુદ્ધિનો મહિમા-સ્વભાવનું વિવેચન, અદ્ભુત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચાર, વ્યવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પારસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ તથા નૈતિક જીવન વગેરે તત્ત્વનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદરે આ ગ્રંથ માનવજીવનનો માર્ગદર્શક, જૈન દર્શનના આચારાવચારનું ભાન કરાવનાર એક પ્રયત્ન સાધનરૂપ છે.

ઉંચા રેશમી કપડાના પાકા બાઈડીંગના એક હળર પાનાના આ બે ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પૌરે ખર્ચ જુદો. —❦❦❦—